

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 27

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 63

27 ianuarie 2020

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2020/C 27/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene	1
--------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2020/C 27/02	Cauzele conexate C-609/2017 și C-610/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Työtuomioistuin - Finlanda) – Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry/Hyvinvointialan liitto ry (C-609/17) și Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry/Satamaoperaattorit ry (C-610/17) (Trimitere preliminară – Politica socială – Articolul 153 TFUE – Cerințe minime de securitate și sănătate în materie de organizare a timpului de lucru – Directiva 2003/88/CE – Articolul 7 – Dreptul la concediu anual plătit de cel puțin patru săptămâni – Articolul 15 – Dispoziții naționale și convenții colective mai favorabile protecției securității și sănătății lucrătorilor – Lucrători aflați în incapacitate de a lucra pe perioada unui concediu anual plătit din motive medicale – Refuzul reportării concediului atunci când inexistența unei reportări nu are ca efect reducerea duratei efective a concediului anual plătit la mai puțin de patru săptămâni – Articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Inaplicabilitate în lipsa unei situații de punere în aplicare a dreptului Uniunii, în sensul articolului 51 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale)	2
--------------	---	---

RO

2020/C 27/03	Cauza C-198/18: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen – Suedia) – CeDe Group AB/KAN Sp. z o.o., în faliment (Trimitere preliminară – Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 – Articolele 4 și 6 – Proceduri de insolvență – Legea aplicabilă – Procedura europeană de somație de plată – Neplata unei creanțe contractuale înainte de declararea falimentului – Excepție de compensare întemeiată pe o creanță contractuală născută înaintea falimentului)	3
2020/C 27/04	Cauzele conexe C-203/18 și C-374/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen - Germania) – Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18) și UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V./Deutsche Post AG (C-374/18) (Trimitere preliminară – Regulamentul (CE) nr. 561/2006 – Transporturi rutiere – Dispoziții sociale – Vehicule utilizate pentru livrarea expedierilor în cadrul serviciului poștal universal – Derogări – Vehicule utilizate parțial pentru o asemenea livrare – Directiva 97/67/CE – Articolul 3 alineatul (1) – „Serviciu universal” – Noțiune) .	4
2020/C 27/05	Cauza C-379/18: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht - Germania) – Deutsche Lufthansa AG/Land Berlin (Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Directiva 2009/12/CE – Articolele 3 și 6 – Articolul 11 alineatele (1) și (7) – Tarife de aeroport – Protecția drepturilor utilizatorilor aeroportului – Posibilitatea organului de administrare a aeroportului de a stabili tarife inferioare celor aprobate de autoritatea independentă de supraveghere – Căi de atac ale utilizatorului aeroportului – Contestație incidentă în fața unei instanțe civile care judecă în echitate).....	5
2020/C 27/06	Cauza C-400/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie - Belgia) – Infohos/Belgische Staat (Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxă pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/388/CEE – Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (f) – Scutiri – Prestarea de servicii de către grupuri independente de persoane – Servicii furnizate membrilor și persoanelor care nu sunt membri ai grupului).....	5
2020/C 27/07	Cauzele conexe C-585/18, C-624/18 și C-625/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy – Polonia) – A. K./Krajowa Rada Sądownictwa (C-585/18) și CP (C-624/18), DO (C-625/18)/Sąd Najwyższy (Trimitere preliminară – Directiva 2000/78/CE – Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă – Nediscriminare pe motive de vârstă – Reducerea vârstei de pensionare a judecătorilor Sąd Najwyższy (Curtea Supremă, Polonia) – Articolul 9 alineatul (1) – Dreptul la o cale de atac – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Protecție jurisdicțională efectivă – Principiul independenței judecătorilor – Crearea unei camere noi în cadrul Sąd Najwyższy (Curtea Supremă), competență în special în ceea ce privește cauzele privind pensionarea judecătorilor acestei instanțe – Cameră compusă din judecători nou-numiți de Președintele Republicii Polone, la propunerea Consiliului Național al Magistraturii – Independența consiliului menționat – Competența de a lăsa neaplicată legislația națională contrară dreptului Uniunii – Supremația dreptului Uniunii)	6
2020/C 27/08	Cauza C-678/18: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden - Țările de Jos) – Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden (Trimitere preliminară – Desene sau modele industriale – Regulamentul (CE) nr. 6/2002 – Articolul 90 alineatul (1) – Măsuri provizorii și conservatorii – Competența instanțelor naționale de prim grad de jurisdicție – Competență exclusivă a instanțelor desemnate la această dispoziție)	7
2020/C 27/09	Cauza C-706/18: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 20 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad voor Vreemdelingenbetwistinge - Belgia) – X/Belgische Staat (Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica privind imigrarea – Dreptul la reîntregirea familiei – Directiva 2003/86/CE – Articolul 5 alineatul (4) – Decizie privind cererea de reîntregire a familiei – Consecințele nerespectării termenului pentru luarea unei decizii – Eliberarea în mod automat a unui permis de ședere)	8

2020/C 27/10	Cauza C-737/18 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 20 noiembrie 2019 – Republica Portugheză/Comisia Europeană (Recurs – Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA) – Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană – Cheltuieli efectuate de Republica Portugheză).....	9
2020/C 27/11	Cauza C-270/19 P: Recurs introdus la 28 martie 2019 de către WB împotriva ordonanței Tribunalului (camera a treia) pronunțate la 23 ianuarie 2019 în cauza T-579/18, WB/Comisia	9
2020/C 27/12	Cauza C-271/19 P: Recurs introdus la 28 martie 2019 de către WB împotriva ordonanței Tribunalului (camera a treia) pronunțate la 23 ianuarie 2019 în cauza T-329/18, WB/Comisia	10
2020/C 27/13	Cauza C-373/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 13 mai 2019 – Finanzamt München Abteilung III/Dubrovnik & Tröger GbR - Aquatics	10
2020/C 27/14	Cauza C-593/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzgerichts (Außenstelle Graz) (Austria) la 5 august 2019 – SK Telecom Co. Ltd.....	11
2020/C 27/15	Cauza C-607/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 12 august 2019 – Husqvarna AB/Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG	11
2020/C 27/16	Cauza C-641/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgerichts Hamburg (Germania) la 30 august 2019 – EU/PE Digital GmbH	12
2020/C 27/17	Cauza C-685/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankenthal (Germania) la 17 septembrie 2019 – OK/Daimler AG	13
2020/C 27/18	Cauza C-703/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 24 septembrie 2019 – J.K./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach	14
2020/C 27/19	Cauza C-707/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla Łodzi (Polonia) la 23 septembrie 2019 – K.S./A.B.....	15
2020/C 27/20	Cauza C-769/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 21 octombrie 2019 – Procedură penală privind pe UC și pe TD	16
2020/C 27/21	Cauza C-770/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Nürnberg (Germania) la 21 octombrie 2019 – Myflyright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A	16
2020/C 27/22	Cauza C-772/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 22 octombrie 2019 – Bartosch Airport Supply Services	17
2020/C 27/23	Cauza C-775/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Baden-Württemberg (Germania) la 22 octombrie 2019 – 5th AVENUE Products Trading GmbH/Hauptzollamt Singen	17
2020/C 27/24	Cauza C-784/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad - Varna (Bulgaria) la 22 octombrie 2019 – „TEAM POWER EUROPE” EOOD/Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalna agentsia za prihodite - Varna	18

2020/C 27/25	Cauza C-785/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Saarbrücken (Germania) la 23 octombrie 2019 – Koch Media GmbH/HC	19
2020/C 27/26	Cauza C-792/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Köln (Germania) la 28 octombrie 2019 – TUIfly GmbH/EUflight.de GmbH	20
2020/C 27/27	Cauza C-797/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 24 octombrie 2019 – B-GmbH/Finanzamt D	21
2020/C 27/28	Cauza C-800/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polonia) la 30 octombrie 2019 – SM/Mittelbayerischer Verlag KG	22
2020/C 27/29	Cauza C-801/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Upravni sud u Zagrebu (Croatia) la 31 octombrie 2019 – FRANCK d.d., Zagreb/Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	23
2020/C 27/30	Cauza C-807/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 4 noiembrie 2019 – „DSK Bank” EAD și „FrontEx International” EAD	24
2020/C 27/31	Cauza C-824/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 12 noiembrie 2019 – TC, UB/Komisija za zashita ot diskriminatsia, VA	24
2020/C 27/32	Cauza C-830/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance de Namur (Belgia) la 15 noiembrie 2019 – C.J./Région wallonne	25
2020/C 27/33	Cauza C-848/19 P: Recurs introdus la 20 noiembrie 2019 de Republica Federală Germania împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 10 septembrie 2019 în cauza T-883/16, Republica Polonă/Comisia Europeană	26
2020/C 27/34	Cauza C-862/19 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2019 de Republica Cehă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 12 septembrie 2019 în cauza T-862/19 P, Republica Cehă/Comisia	27

Tribunalul

2020/C 27/35	Cauza T-607/15: Hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2019 – Yieh United Steel/Comisia Europeană („Dumping – Importuri de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din China și Taiwan – Taxă antidumping definitivă – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1429 – Articolul 2 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 [devenit articolul 2 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (UE) 2016/1036] – Articolul 2 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1225/2009 [devenit articolul 2 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 2016/1036] – Calculul valorii normale – Calculul costului de producție – Vânzări ale produsului similar destinat consumului pe piața internă din țara exportatoare”)	29
2020/C 27/36	Cauza T-808/17: Hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2019 – Pethke/EUIPO („Funcție publică – Funcționari – Raport de evaluare – Legalitatea procedurilor de evaluare și de evaluare de apel – Obligație de imparțialitate a evaluatorului de apel”)	30

2020/C 27/37	Cauza T-644/18: Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2019 – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopiderm) („Marca Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale DermoFaes Atopiderm – Marca Uniunii Europene verbală anterioară Dermowas – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”) 30	30
2020/C 27/38	Cauza T-658/18: Hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2019 – Hästens Sängar/EUIPO (Reprezentarea unui motiv în carouri) („Marcă a Uniunii Europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marcă figurativă reprezentând un motiv în carouri – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”) 31	31
2020/C 27/39	Cauza T-665/18: Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2019 – Soundio/EUIPO – Telefónica Germany (Vibble) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală Vibble – Marca germană verbală anterioară vybe – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”) 32	32
2020/C 27/40	Cauza T-726/18: Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2019 – Mélin/Parlamentul („Drept instituțional – Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European – Indemnizație de asistență parlamentară – Recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat – Obligația de motivare – Lipsa comunicării anexei la decizia prin care se dispune recuperarea”) 32	32
2020/C 27/41	Cauza T-736/18: Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2019 – Runnebaum Invest/EUIPO – Berg Toys Beheer (Bergsteiger) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Bergsteiger – Mărcile Benelux verbală și a Uniunii Europene figurativă și verbală anterioare BERG – Motiv relativ de refuz – Articolul 47 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Admisibilitatea unei cereri privind dovedirea utilizării serioase – Lipsa unui risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001”) 33	33
2020/C 27/42	Cauza T-672/18: Ordonanța Tribunalului din 22 noiembrie 2019 – Pyke/EUIPO – Paglieri (CLIOMAKEUP) (Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragera opoziției – Nepronunțare asupra fondului) 34	34
2020/C 27/43	Cauza T-525/19 RII: Ordonanța președintelui Tribunalului din 11 noiembrie 2019 – Interling și alții/Comisia („Măsuri provizorii – Programul intitulat «Sprijinul UE pentru aer curat în Kosovo»– Procedura de cerere de ofertă EuropeAid/140043/DH/WKS/XK – Decizie de respingere a suspendării executării deciziei de a exclude un ofertant de la continuarea procedurii – Nouă cerere de măsuri provizorii – Articolul 159 din Regulamentul de procedură – Inadmisibilitate”) 35	35
2020/C 27/44	Cauza T-730/19: Acțiune introdusă la 25 octombrie 2019 – PNB Banka și alții/BCE 35	35
2020/C 27/45	Cauza T-732/19: Acțiune introdusă la 25 octombrie 2019 – PNB Banka și alții/SRB 36	36
2020/C 27/46	Cauza T-740/19: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2019 – Laird/Comisia 38	38
2020/C 27/47	Cauza T-741/19: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2019 – Sedgwick Overseas/Comisia 39	39
2020/C 27/48	Cauza T-742/19: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2019 – Chemring Group și CHG Overseas/Comisia 41	41
2020/C 27/49	Cauza T-743/19: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2019 – Hyperion Insurance Group și HIG Finance/Comisia .. 43	43

2020/C 27/50	Cauza T-745/19: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2019 – Spirax-Sarco Engineering și Spirax-Sarco Overseas/Comisia	44
2020/C 27/51	Cauza T-747/19: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2019 – DS Smith și DS Smith International/Comisia	46
2020/C 27/52	Cauza T-748/19: Acțiune introdusă la 1 noiembrie 2019 – The Vitec Group/Comisia	48
2020/C 27/53	Cauza T-751/19: Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2019 – Reckitt Benckiser Investments și alții/Comisia	49
2020/C 27/54	Cauza T-752/19: Acțiune introdusă la 5 noiembrie 2019 – Inchcape/Comisia	51
2020/C 27/55	Cauza T-754/19: Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2019 – Stagecoach Group/Comisia	53
2020/C 27/56	Cauza T-755/19: Acțiune introdusă la 6 noiembrie 2019 – BBA International Investments/Comisia	54
2020/C 27/57	Cauza T-756/19: Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2019 – WPP Jubilee și alții/Comisia	56
2020/C 27/58	Cauza T-758/19: Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2019 – W.S. Atkins International/Comisia	57
2020/C 27/59	Cauza T-759/19: Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2019 – Yalwen/Comisia	59
2020/C 27/60	Cauza T-777/19: Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2019 – Coopérative des artisans pêcheurs associés/Comisia ..	61
2020/C 27/61	Cauza T-791/19: Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2019 – Sped-Pro S.A./Comisia	61
2020/C 27/62	Cauza T-801/19: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2019 – DTE Systems/EUIPO - Speed-Buster (PedalBox +)	63
2020/C 27/63	Cauza T-805/19: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2019 – Ultrasun/EUIPO (ultrasun)	64
2020/C 27/64	Cauza T-806/19: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2019 – Govern d'Andorra/EUIPO (Andorra)	64
2020/C 27/65	Cauza T-808/19: Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2019 – Silgan International Holdings BV/Comisia Europeană	65
2020/C 27/66	Cauza T-809/19: Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2019 – Liga Nacional de Fútbol Profesional/EUIPO (El Clasico)	66
2020/C 27/67	Cauza T-814/19: Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2019 – Nutravita/EUIPO – Pegaso (nutravita Healthy Mind, Body & Soul)	67
2020/C 27/68	Cauza T-817/19: Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2019 – Olimp Laboratories/EUIPO - OmniVision (Hydrovision)	68

2020/C 27/69	Cauza T-818/19: Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2019 – Dvectis CZ/EUIPO – Yado (Perne de susținere)	69
2020/C 27/70	Cauza T-819/19: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2019 – Man and Machine/EUIPO - Bim Freelance (bim ready) .	70
2020/C 27/71	Cauza T-821/19: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2019 – Herlyn și Beck/EUIPO - Brillux (B.home)	70
2020/C 27/72	Cauza T-822/19: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2019 – Asoliva și Anierac/Comisia	71
2020/C 27/73	Cauza T-189/18: Ordonanța Tribunalului din 25 noiembrie 2019 – Lipitalia 2000 și Assograssi/Comisia.	72
2020/C 27/74	Cauza T-290/19: Ordonanța Tribunalului din 26 noiembrie 2019 – Stada Arzneimittel/EUIPO (Reprezentarea a două linii roșii curbate, plasate una deasupra celeilalte)	72

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

(2020/C 27/01)

Ultima publicație

JO C 19, 20.1.2020

Publicații anterioare

JO C 10, 13.1.2020

JO C 432, 23.12.2019

JO C 423, 16.12.2019

JO C 413, 9.12.2019

JO C 406, 2.12.2019

JO C 399, 25.11.2019

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Työtuomioistuin - Finlanda) – Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry/Hyvinvointialan liitto ry (C-609/17) și Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry/Satamaoperaattorit ry (C-610/17)

(Cauzele conexate C-609/2017 și C-610/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica socială – Articolul 153 TFUE – Cerințe minime de securitate și sănătate în materie de organizare a timpului de lucru – Directiva 2003/88/CE – Articolul 7 – Dreptul la concediu anual plătit de cel puțin patru săptămâni – Articolul 15 – Dispoziții naționale și convenții colective mai favorabile protecției securității și sănătății lucrătorilor – Lucrători aflați în incapacitate de a lucra pe perioada unui concediu anual plătit din motive medicale – Refuzul reportării concediului atunci când inexistența unei reportări nu are ca efect reducerea duratei efective a concediului anual plătit la mai puțin de patru săptămâni – Articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Inaplicabilitate în lipsa unei situații de punere în aplicare a dreptului Uniunii, în sensul articolului 51 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale)

(2020/C 27/02)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Työtuomioistuin

Părțile din procedura principală

(Cauza C-609/17)

Reclamant: Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry

Pârât: Hyvinvointialan liitto ry

Cu participarea: Fimlab Laboratoriot Oy (C-609/17)

(Cauza C-610/17)

Reclamant: Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry

Pârât: Satamaoperaattorit ry

Cu participarea: Kemi Shipping Oy

Dispozitivul

- 1) Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că nu se opune unor reglementări naționale și unor convenții colective care prevăd acordarea unor zile de concediu anual plătit care depășesc perioada minimă de patru săptămâni prevăzută de dispoziția menționată, excluzând în același timp reportarea din motive de boală a acestor zile de concediu.

- 2) Articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat cu articolul 51 alineatul (1) din aceasta trebuie interpretat în sensul că nu are vocație să se aplice în prezența unor astfel de reglementări naționale și de convenții colective.

(¹) JO C 13, 15.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen – Suedia) – CeDe Group AB/KAN Sp. z o.o., în faliment

(Cauza C-198/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 – Articolele 4 și 6 – Proceduri de insolvență – Legea aplicabilă – Procedura europeană de somație de plată – Neplata unei creanțe contractuale înainte de declararea falimentului – Excepție de compensare întemeiată pe o creanță contractuală născută înaintea falimentului)

(2020/C 27/03)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CeDe Group AB

Pârâtă: KAN Sp. z o.o., în faliment

Dispozitivul

Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 788/2008 al Consiliului din 24 iulie 2008, trebuie interpretat în sensul că nu este aplicabil unei acțiuni formulate de lichidatorul unei societăți în faliment stabilite într-un prim stat membru, prin care se solicită plata unor mărfuri livrate în executarea unui contract încheiat înainte de deschiderea procedurii de insolvență față de această societate, împotriva celeilalte societăți cocontractante, care este stabilită într-un al doilea stat membru.

(¹) JO C 190, 4.6.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen - Germania) – Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18) și UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V./Deutsche Post AG (C-374/18)

(Cauzele conexate C-203/18 și C-374/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Regulamentul (CE) nr. 561/2006 – Transporturi rutiere – Dispoziții sociale – Vehicule utilizate pentru livrarea expedierilor în cadrul serviciului poștal universal – Derogări – Vehicule utilizate parțial pentru o asemenea livrare – Directiva 97/67/CE – Articolul 3 alineatul (1) – „Serviciu universal” – Noțiune)

(2020/C 27/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Landgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamante: Deutsche Post AG, Klaus Leymann (C-203/18), UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V. (C-374/18)

Pârâte: Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18), Deutsche Post AG (C-374/18)

Dispozitivul

- 1) O dispoziție a dreptului național precum cea în discuție în litigiul principal, care reia literal dispozițiile articolului 13 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 februarie 2014, în măsura în care ea se aplică unor vehicule cu o masă maximă admisibilă mai mare de 2,8 tone, dar care nu depășește 3,5 tone și care, din acest motiv, nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 561/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 165/2014, trebuie să fie interpretată exclusiv în temeiul dreptului Uniunii, astfel cum a fost interpretat de Curte, atunci când dreptul național a făcut ca aceste dispoziții să devină aplicabile în mod direct și necondiționat unor asemenea vehicule.
- 2) Articolul 13 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 561/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 165/2014, trebuie interpretat în sensul că derogarea pe care o prevede vizează numai vehiculele sau combinațiile de vehicule utilizate exclusiv, în timpul unei operațiuni de transport determinate, în scopul livrării de expedieri în cadrul serviciului poștal universal.
- 3) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008, trebuie interpretat în sensul că faptul că, în legătură cu o expediere, sunt furnizate prestații suplimentare precum colectarea cu sau fără interval orar, verificarea vizuală a vârstei, livrarea condiționată de plata unei sume de bani, livrarea cu plata la primire a unei expedieri de maximum 31,5 kilograme, redirecționarea livrării, instrucțiunile în cazul în care livrarea nu se poate efectua, precum și alegerea zilei și a orei constituie un obstacol în a o considera ca fiind o expediere efectuată în cadrul „serviciului universal” în temeiul acestei dispoziții și, în consecință, ca fiind o expediere livrată „în cadrul serviciului universal” în scopul aplicării derogării prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 561/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 165/2014.

⁽¹⁾ JO C 231, 2.7.2018.

JO C 328, 17.9.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht - Germania) – Deutsche Lufthansa AG/Land Berlin

(Cauza C-379/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Directiva 2009/12/CE – Articolele 3 și 6 – Articolul 11 alineatele (1) și (7) – Tarife de aeroport – Protecția drepturilor utilizatorilor aeroportului – Posibilitatea organului de administrare a aeroportului de a stabili tarife inferioare celor aprobate de autoritatea independentă de supraveghere – Căi de atac ale utilizatorului aeroportului – Contestație incidentă în fața unei instanțe civile care judecă în echitate)

(2020/C 27/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă și recurentă: Deutsche Lufthansa AG

Pârât și intimat: Land Berlin

Cu participarea: Berliner Flughafen GmbH, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Dispozitivul

- 1) Directiva 2009/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 privind tarifele de aeroport, în special articolul 3, articolul 6 alineatul (5) litera (a), precum și articolul 11 alineatele (1) și (7) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că se opune unei dispoziții naționale care permite unui organ de administrare a aeroportului să stabilească cu un utilizator al aeroportului tarife de aeroport diferite de cele stabilite de acest organ și aprobate de autoritatea independentă de supraveghere, în sensul directivei menționate.
- 2) Directiva 2009/12 trebuie interpretată în sensul că se opune unei interpretări a dreptului național în temeiul căreia un utilizator al aeroportului nu poate să conteste în mod direct decizia de aprobare a sistemului de tarife de aeroport de către autoritatea independentă de supraveghere, însă poate să formuleze o cale de atac împotriva organului de administrare a aeroportului în fața unei instanțe civile și, cu această ocazie, să invoce numai faptul că tariful fixat în sistemul de tarife de aeroport pe care trebuie să îl achite acest utilizator este inechitabil.

⁽¹⁾ JO C 276, 6.8.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie - Belgia) – Infohos/Belgische Staat

(Cauza C-400/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxă pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/388/CEE – Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (f) – Scutiri – Prestarea de servicii de către grupuri independente de persoane – Servicii furnizate membrilor și persoanelor care nu sunt membri ai grupului)

(2020/C 27/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie

Părțile din procedura principală

Recurentă în casație: Infohos

Intimat în casație: Belgische Staat

Dispozitivul

Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (f) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care supune acordarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată condiției ca grupurile independente de persoane să furnizeze servicii exclusiv membrilor lor, ceea ce are ca efect că astfel de grupuri care furnizează servicii și către persoane care nu sunt membri ai grupului sunt integral supuse plății taxei pe valoarea adăugată, inclusiv pentru serviciile furnizate membrilor lor.

⁽¹⁾ JO C 301, 27.8.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy – Polonia) – A. K./Krajowa Rada Sądownictwa (C-585/18) și CP (C-624/18), DO (C-625/18)/Sąd Najwyższy

(Cauzele conexate C-585/18, C-624/18 și C-625/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 2000/78/CE – Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă – Nediscriminare pe motive de vârstă – Reducerea vârstei de pensionare a judecătorilor Sąd Najwyższy (Curtea Supremă, Polonia) – Articolul 9 alineatul (1) – Dreptul la o cale de atac – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Protecție jurisdicțională efectivă – Principiul independenței judecătorilor – Crearea unei camere noi în cadrul Sąd Najwyższy (Curtea Supremă), competentă în special în ceea ce privește cauzele privind pensionarea judecătorilor acestei instanțe – Cameră compusă din judecători nou-numiți de Președintele Republicii Polone, la propunerea Consiliului Național al Magistraturii – Independența consiliului menționat – Competența de a lăsa neaplicată legislația națională contrară dreptului Uniunii – Supremația dreptului Uniunii)

(2020/C 27/07)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamanți: A. K. (C-585/18), CP (C-624/18), DO (C-625/18)

Pârâte: Krajowa Rada Sądownictwa (C-585/18), Sąd Najwyższy, (C-624/18), (C-625/18)

cu participarea: Prokurator Generalny, reprezentat de Prokuratura Krajowa

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesar să se răspundă la întrebările adresate de Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (Camera pentru litigii de muncă și asigurări sociale) a Sąd Najwyższy (Curtea Supremă, Polonia) în cauza C-585/18 și nici la prima întrebare adresată de aceeași instanță în cauzele C-624/18 și C-625/18.
- 2) Trebuie să se răspundă la a doua și la a treia întrebare adresate în cauzele C-624/18 și C-625/18 după cum urmează:

Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretate în sensul că se opun ca litigii privind aplicarea dreptului Uniunii să poată intra în competența exclusivă a unei entități care nu constituie o instanță independentă și imparțială, în sensul primei dintre aceste dispoziții. Aceasta este situația în cazul în care condițiile obiective în care a fost creată entitatea respectivă și caracteristicile acesteia, precum și modul în care membrii săi au fost numiți sunt de natură să dea naștere unor îndoieli legitime, în percepția justițiabililor, referitoare la impenetrabilitatea acestei entități în privința unor elemente exterioare, în special a unor influențe directe sau indirecte ale puterilor legislative și executive, și la neutralitatea sa în raport cu interesele care se înfruntă și, astfel, pot conduce la o lipsă a aparenței de independență sau de imparțialitate a entității menționate care să fie de natură să aducă atingere încrederii pe care justiția trebuie să o inspire acestor justițiabili într-o societate democratică. Revine instanței de trimitere sarcina de a stabili, ținând seama de toate elementele relevante de care dispune, dacă aceasta este situația în ceea ce privește o entitate precum Camera Disciplinară a Sąd Najwyższy (Curtea Supremă).

Într-o asemenea ipoteză, principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că impune instanței de trimitere să lase neaplicată dispoziția din dreptul național care conferă competența de a soluționa litigiile principale entității menționate, astfel încât acestea să poată fi judecate de o instanță care îndeplinește cerințele de independență și de imparțialitate sus-menționate și care ar fi competentă în domeniul în cauză dacă dispoziția respectivă nu ar împiedica acest lucru.

(¹) JO C 44, 4.2.2019.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden - Țările de Jos) – Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

(Cauza C-678/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Desene sau modele industriale – Regulamentul (CE) nr. 6/2002 – Articolul 90 alineatul (1) – Măsuri provizorii și conservatorii – Competența instanțelor naționale de prim grad de jurisdicție – Competență exclusivă a instanțelor desemnate la această dispoziție)

(2020/C 27/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

Dispozitivul

Articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare trebuie interpretat în sensul că prevede că instanțele statelor membre competente să dispună măsuri provizorii sau conservatorii cu privire la un desen sau la un model industrial național sunt de asemenea competente să dispună astfel de măsuri cu privire la un desen sau la un model industrial comunitar.

(¹) JO C 25, 21.1.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 20 noiembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad voor Vreemdelingenbetwistinge - Belgia) – X/Belgische Staat

(Cauza C-706/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica privind imigrarea – Dreptul la reîntregirea familiei – Directiva 2003/86/CE – Articolul 5 alineatul (4) – Decizie privind cererea de reîntregire a familiei – Consecințele nerespectării termenului pentru luarea unei decizii – Eliberarea în mod automat a unui permis de ședere)

(2020/C 27/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad voor Vreemdelingenbetwistinge

Părțile din procedura principală

Reclamantă: X

Pârât: Belgische Staat

Dispozitivul

Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, în absența unei decizii la expirarea unui termen de șase luni de la data depunerii cererii de reîntregire a familiei, autoritățile naționale competente trebuie să elibereze din oficiu un permis de ședere solicitantului, fără a trebui în mod necesar să constate în prealabil că acesta din urmă îndeplinește efectiv condițiile pentru șederea în statul membru gazdă în conformitate cu dreptul Uniunii.

(¹) JO C 35, 28.1.2019.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 20 noiembrie 2019 – Republica Portugheză/Comisia Europeană**(Cauza C-737/18 P) ⁽¹⁾****(Recurs – Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA) – Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană – Cheltuieli efectuate de Republica Portugheză)**

(2020/C 27/10)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile***Recurentă:* Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, J. Saraiva de Almeida, P. Barros da Costa și P. Estêvão, agenți)*Cealaltă parte din procedură:* Comisia Europeană (reprezentanți: A. Sauka și B. Rechená, agenți)**Dispozitivul**

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 35, 28.1.2019.

Recurs introdus la 28 martie 2019 de către WB împotriva ordonanței Tribunalului (camera a treia) pronunțate la 23 ianuarie 2019 în cauza T-579/18, WB/Comisia**(Cauza C-270/19 P)**

(2020/C 27/11)

*Limba de procedură: romana***Părțile***Recurentă:* WB (reprezentant: N. Ciocea, avocată)*Cealaltă parte în proces:* Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 3 decembrie 2019 Curtea (Camera șaptea) a respins recursul ca fiind vădit nefondat.

Recurs introdus la 28 martie 2019 de către WB împotriva ordonanței Tribunalului (camera a treia) pronunțate la 23 ianuarie 2019 în cauza T-329/18, WB/Comisia

(Cauza C-271/19 P)

(2020/C 27/12)

Limba de procedură: romana

Părțile

Recurentă: WB (reprezentant: N. Ciocea, avocată)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 3 decembrie 2019, Curtea (Camera șaptea) a respins recursul ca fiind vădit nefondat.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 13 mai 2019 – Finanzamt München Abteilung III/Dubrovin & Tröger GbR - Aquatics

(Cauza C-373/19)

(2020/C 27/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Finanzamt München Abteilung III

Pârâtă: Dubrovin & Tröger GbR - Aquatics

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea de învățământ școlar sau universitar prevăzută la articolul 132 alineatul (1) literele (i) și (j) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ include și cursurile de înot?
- 2) Recunoașterea unei organizații în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 drept organizație cu scopuri similare organismelor de drept public de educare a copiilor și a tinerilor, de învățământ școlar sau universitar, de formare și reconversie profesională poate decurge din faptul că cursurile oferite de această organizație vizează dobândirea unei competențe de bază elementare (în speță, înotul)?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, scutirea prevăzută la articolul 132 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2006/112 presupune ca persoana impozabilă să fie un întreprinzător individual?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzgerichts (Außenstelle Graz) (Austria) la 5 august 2019 – SK Telecom Co. Ltd.**(Cauza C-593/19)**

(2020/C 27/14)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Bundesfinanzgericht (Außenstelle Graz)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SK Telecom Co. Ltd.

Pârâtă: Finanzamt Graz-Stadt

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 59a litera (b) din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin articolul 2 din Directiva 2008/8/CE ⁽²⁾, trebuie interpretat în sensul că utilizarea serviciilor de roaming într-un stat membru sub forma accesului la rețeaua națională de telefonie mobilă în vederea stabilirii legăturilor de intrare și de ieșire de către un „client final neimpozabil” stabilit temporar pe teritoriul național reprezintă o „utilizare și exploatare” pe teritoriul național, care justifică transferul locului de prestare a serviciilor din țara terță în acest stat membru, deși nici operatorul de telefonie mobilă care prestează serviciul, nici clientul final nu sunt stabiliți pe teritoriul Comunității, iar clientul final nici nu are domiciliul stabil sau reședința obișnuită pe teritoriul Comunității?
- 2) Articolul 59a litera (b) din Directiva 2006/112/CE, astfel cum a fost modificată prin articolul 2 din Directiva 2008/8/CE, trebuie interpretat în sensul că locul de prestare a serviciilor de telecomunicații menționate la prima întrebare – care, în conformitate cu articolul 59 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum a fost modificată prin articolul 2 din Directiva 2008/8/CE, este situat în afara Comunității – poate fi transferat pe teritoriul unui stat membru, deși nici operatorul de telefonie mobilă care prestează serviciul, nici clientul final nu sunt stabiliți pe teritoriul Comunității, iar clientul final nici nu are domiciliul stabil sau reședința obișnuită pe teritoriul Comunității, doar pentru motivul că serviciile de telecomunicații nu sunt supuse în țara terță niciunei taxe comparabile cu taxa pe valoarea adăugată prevăzută de dreptul Uniunii?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

⁽²⁾ Directiva Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor (JO 2008, L 44, p. 11).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 12 august 2019 – Husqvarna AB/Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG**(Cauza C-607/19)**

(2020/C 27/15)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Husqvarna AB

Intimată: Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG

Întrebările preliminare

- 1) În cazul unei cereri reconvenționale de decădere din drepturile asupra unei mărci a Uniunii, depusă înainte de expirarea perioadei de cinci ani de neutilizare, stabilirea datei relevante în cadrul aplicării articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾ și a articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene ⁽²⁾ pentru calcularea perioadei de neutilizare este reglementată prin dispozițiile Regulamentului privind marca comunitară, precum și ale Regulamentului privind marca Uniunii Europene?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, la calcularea perioadei de cinci ani de neutilizare în conformitate cu articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind marca comunitară și cu articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene, în cazul unei cereri reconvenționale de decădere din drepturile asupra unei mărci a Uniunii, depusă înainte de expirarea perioadei de cinci ani de neutilizare, trebuie să se ia în considerare data depunerii cererii reconvenționale sau data ultimei ședințe în fața instanței de apel?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgerichts Hamburg (Germania) la 30 august 2019 – EU/PE Digital GmbH

(Cauza C-641/19)

(2020/C 27/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgerichts Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: EU

Pârâtă: PE Digital GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere considerentul (50) al Directivei 2011/83, articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că suma pe care consumatorul trebuie să o plătească, care este „proporțională cu ceea ce s-a furnizat până la momentul în care consumatorul a informat comerciantul cu privire la exercitarea dreptului de retragere, în raport cu acoperirea totală a contractului” se calculează exclusiv *pro rata temporis* în cazul unui contract în temeiul căruia nu trebui să se furnizeze un serviciu unic, ci un serviciu global care este compus din mai multe servicii parțiale, în cazul în care consumatorul plătește *pro rata temporis* pentru serviciul global, însă serviciile parțiale sunt furnizate în momente diferite?
- 2) Articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2011/83 trebuie interpretat în sensul că suma pe care consumatorul trebuie să o plătească, care este „proporțională cu ceea ce s-a furnizat până la momentul în care consumatorul a informat comerciantul cu privire la exercitarea dreptului de retragere, în raport cu acoperirea totală a contractului” se calculează exclusiv *pro rata temporis* și în cazul în care un serviciu (parțial) a fost furnizat în mod continuu, dar acesta are o valoare mai mare sau mai mică pentru consumator la începutul perioadei contractuale?

- 3) Articolul 2 punctul 11 din Directiva 2011/83 și articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că pot reprezenta „conținut digital” în sensul articolului 2 punctul 11 din Directiva 2011/83 și al articolului 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/770 de asemenea fișierele care sunt puse la dispoziție ca serviciu parțial în cadrul unui serviciu global furnizat cu precădere ca „serviciu digital” în sensul articolului 2 punctul 2 din Directiva 2019/770, cu consecința că comerciantul poate înceta dreptul de retragere cu privire la serviciul parțial în conformitate cu articolul 16 litera (m) din Directiva 2011/83, dar, în cazul în care comerciantul nu reușește acest lucru, consumatorul ar putea rezilia contractul în totalitate și nu ar trebui să plătească nicio compensație pentru acest serviciu parțial în temeiul articolului 14 alineatul (4) litera (b) punctul (ii)?
- 4) Având în vedere considerentul (50) al Directivei 2011/83, articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2011/83 trebuie interpretat în sensul că prețul total convenit prin contract pentru un serviciu în sensul articolului 14 alineatul (3) a treia teză din Directiva 2011/83 este „excesiv” dacă este cu mult mai mare decât prețul total convenit cu un alt consumator pentru un serviciu cu un conținut identic furnizat de același comerciant pe aceeași perioadă contractuală și, în plus, în aceleași condiții-cadru?

⁽¹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 304, p. 64).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte legate de contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (JO 2019, L 136, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankenthal (Germania) la 17 septembrie 2019 – OK/Daimler AG

(Cauza C-685/19)

(2020/C 27/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Frankenthal

Părțile din procedura principală

Reclamant: OK

Pârâtă: Daimler AG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (2) a doua teză litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor ⁽¹⁾ trebuie interpretat și aplicat în sensul în care necesitatea utilizării unor dispozitive de manipulare în sensul dispoziției menționate trebuie admisă numai în situația în care, deși a fost utilizată cea mai avansată tehnologie disponibilă la data obținerii omologării de tip pentru modelul de vehicul respectiv, nu se putea asigura protecția motorului împotriva deteriorărilor sau a unui accident și funcționarea în siguranță a vehiculului?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Derogări de la obligația utilizării în principiu a celei mai avansate tehnologii disponibile la data obținerii omologării de tip sunt admisibile pentru alte motive cum ar fi lipsa experienței pe termen lung sau costurile disproporționate ale tehnologiei celei mai avansate în raport cu alte tehnologii, cu un impact semnificativ asupra prețului de vânzare -?

În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Utilizarea unor componente tehnologice în principiu admisibile implică de asemenea utilizarea unui dispozitiv de manipulare interzis sub forma așa-numitei „ferestre termice” în cazul în care parametrii stabiliți în acest sens în sistemul de control al motorului sunt selectați astfel încât sistemul de control al emisiilor:

- a) din cauza temperaturilor selectate având în vedere temperaturile normale preconizate în cea mai mare parte a anului;
- b) din cauza altor parametri în regiunile relevante din Germania sau din piața internă europeană cum ar fi înălțimea actuală a vehiculului peste nivelul mării

să nu fie activat sau să fie activat doar într-un mod limitat?

(¹) JO 2007, L 171, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 24 septembrie 2019 – J.K./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

(Cauza C-703/19)

(2020/C 27/18)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamant: J.K.

Pârât: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

Întrebările preliminare

- 1) În domeniul de aplicare al noțiunii „servicii de restaurant”, în cazul căreia este aplicabilă cota redusă de TVA [articolul 98 alineatul (2) coroborat cu anexa III punctul 1 2a din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (¹) coroborat cu articolul 6 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (²)] este inclusă vânzarea de mâncăruri preparate, în împrejurări precum cele din acțiunea desfășurată în fața instanței naționale, respectiv în cazul în care vânzătorul:

— pune la dispoziția cumpărătorilor infrastructura care permite consumul pe loc al alimentelor preparate cumpărate (punerea la dispoziție a spațiului destinat consumului, accesul la toalete);

- nu asigură chelneri;
 - nu există servire în sens strict;
 - procesul de comandă este simplificat și parțial automatizat;
 - clientul are posibilități limitate de a personaliza comanda.
- 2) Influențează răspunsul la prima întrebare modul de preparare a felurilor de mâncare care constau în special în tratamentul termic al unor produse semipreparate precum și alcătuirea din semipreparate a unor preparate finale?
- 3) Este suficient, pentru a se răspunde la prima întrebare, ca clientul să aibă posibilitatea de a beneficia de infrastructura oferită sau este necesar să se stabilească și faptul că, din punctul de vedere al clientului mediu, acest element constituie o parte esențială a prestației?

(¹) JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

(²) JO 2011, L 77, p.1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla Łodzi (Polonia) la 23 septembrie 2019 – K.S./A.B.

(Cauza C-707/19)

(2020/C 27/19)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Łodzi

Părțile din procedura principală

Reclamant: K.S.

Pârâtă: A.B.

Întrebarea preliminară

Articolul 3 din Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi (¹) trebuie interpretat în sensul că, în cadrul „tuturor măsurilor necesare”, fiecare stat membru trebuie să prevadă că răspunderea unei întreprinderi de asigurare în cadrul asigurării de răspundere civilă acoperă integral daunele, inclusiv consecințele sinistrului reprezentate de necesitatea tractării vehiculului persoanei vătămate în țara de origine a acestuia și de costurile aferente staționării necesare a vehiculelor?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea de mai sus, această răspundere poate fi limitată în vreun mod de legislațiile statelor membre?

(¹) JO 2009, L 263, p. 11

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 21 octombrie 2019 – Procedură penală privind pe UC și pe TD

(Cauza C-769/19)

(2020/C 27/20)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Părțile din procedura principală

UC și TD

Întrebarea preliminară

O lege națională care, atunci când un rechizitoriu prezintă neregularități (conținutul acestuia fiind imprecis, contradictoriu și incomplet), nu permite nicio posibilitate de remediere a acestor neregularități prin îndreptări efectuate de procuror în ședința de judecată pregătitoare în cadrul căreia au fost constatate neregularitățile, însă în schimb obligă instanța să închidă de fiecare dată procedura și să restituie cauza parchetului în vederea întocmirii unui nou rechizitoriu este compatibilă cu articolul 6 din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO 2012, L 142, p. 1), cu principiul judecării într-un termen rezonabil în conformitate cu articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu principiul supremației dreptului Uniunii și cu principiul respectării demnității umane, dacă astfel se ajunge la o amânare semnificativă a procedurii penale, iar neregularitățile ar fi putut să fie remediate imediat în cadrul ședinței de judecată?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Nürnberg (Germania) la 21 octombrie 2019 – Myflyright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A

(Cauza C-770/19)

(2020/C 27/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Nürnberg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Myflyright GmbH

Pârâtă: SunExpressGünes Ekspres Havacilik A

Cauza a fost radiată din registrul Curții prin ordonanța președintelui Curții din 11 noiembrie 2019.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 22 octombrie 2019 – Bartosch Airport Supply Services**(Cauza C-772/19)**

(2020/C 27/22)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Bartosch Airport Supply Services GmbH

Autoritate intimată: Zollamt Wien

Întrebările preliminare

Poziția 8705 din Nomenclatura combinată ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se încadrează la această poziție autovehiculele fără bară de remorcare, care au un trolu de tracțiune echipat cu un dispozitiv de tractare cu chingi pentru tractarea aeronavelor și cu un dispozitiv de ridicare electrohidraulic pentru împingerea acestora?

(¹) Anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Baden-Württemberg (Germania) la 22 octombrie 2019 – 5th AVENUE Products Trading GmbH/Hauptzollamt Singen**(Cauza C-775/19)**

(2020/C 27/23)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Finanzgericht Baden-Württemberg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: 5th AVENUE Products Trading GmbH

Pârât: Hauptzollamt Singen

Întrebările preliminare

1. Plățile pe care cumpărătorul unui produs le efectuează suplimentar față de prețul de vânzare, în funcție de cifra sa de afaceri, o dată pe an, timp de patru ani, pentru a putea vinde produsul:
 - pe un anumit teritoriu;
 - pentru prima dată,

— în exclusivitate și

— în mod permanent,

reprezintă redevențe în sensul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾ care trebuie adăugate la prețul efectiv plătit sau care trebuie plătit în conformitate cu articolul 32 alineatul (5) litera (b) din acest regulament coroborat cu articolul 157 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Codului Vamal Comunitar ⁽²⁾?

2. Astfel de remunerații trebuie adăugate eventual numai în parte la prețul plătit sau de plătit pentru produsele importate și, în cazul unui răspuns afirmativ, pe baza cărui criteriu?

⁽¹⁾ JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad - Varna (Bulgaria) la 22 octombrie 2019 – „TEAM POWER EUROPE” EOOD/Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite - Varna

(Cauza C-784/19)

(2020/C 27/24)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad - Varna

Părțile din procedura principală

Reclamanta din litigiul principal: „TEAM POWER EUROPE” EOOD

Pârâtul din litigiul principal: Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite - Varna

Întrebarea preliminară

Articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială trebuie interpretat în sensul că, pentru a se putea considera că o întreprindere de muncă temporară își desfășoară în mod obișnuit activitățile în statul membru în care este stabilită, este necesar ca aceasta să presteze o parte semnificativă a activității de punere la dispoziție de forță de muncă către beneficiari stabiliți în același stat membru?

⁽¹⁾ JO 2009, L 284, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Saarbrücken (Germania) la 23 octombrie 2019 – Koch Media GmbH/HC

(Cauza C-785/19)

(2020/C 27/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Saarbrücken

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Koch Media GmbH

Pârâtă: HC

Întrebările preliminare

1. a) Articolul 14 din Directiva nr. 2004/48 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că această dispoziție include onorariile de avocat necesare ca fiind „cheltuieli de judecată” sau „alte cheltuieli” care sunt suportate de titularul unor drepturi de proprietate intelectuală în sensul articolului 2 din Directiva nr. 2004/48 atunci când invocă - prin intermediul unei puneri în întârziere pe cale extrajudiciară – încetarea încălcării drepturilor sale împotriva autorului încălcării?
- b) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare litera (a): Articolul 13 din Directiva nr. 2004/48 trebuie interpretat în sensul că această dispoziție include onorariile de avocat menționate la prima întrebare litera (a) ca daune-interese?
2. a) Dreptul Uniunii, în special în ceea ce privește:
 - articolele 3, 13 și 14 din Directiva nr. 2004/48;
 - articolul 8 din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională ⁽²⁾; și
 - articolul 7 din Directiva 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator ⁽³⁾
 - trebuie interpretat în sensul că titularul unor drepturi de proprietate intelectuală în sensul articolului 2 din Directiva nr. 2004/48 are dreptul, în principiu, la rambursarea integrală a onorariilor de avocat menționate la prima întrebare litera (a), sau, în orice caz, a unei părți adecvate și substanțiale a acestora, chiar dacă:
 - încălcarea în cauză a fost săvârșită de o persoană fizică în afara activității sale profesionale sau comerciale și

— o reglementare națională prevede, într-un astfel de caz, că asemenea onorarii de avocat pot fi, de regulă, rambursate numai pe baza unei valori reduse a obiectului litigiului?

- b) În cazul în care răspunsul la a doua întrebare litera (a) este afirmativ: Dreptul Uniunii menționat la a doua întrebare litera (a) trebuie interpretat în sensul că poate fi avută în vedere o excepție de la principiul menționat la a doua întrebare litera (a), potrivit căruia titularului drepturilor trebuie să i se ramburseze integral onorariile de avocat menționate la prima întrebare litera (a), sau, în orice caz, o parte adecvată și substanțială a acestora, în considerarea altor factori (precum actualitatea operei, durata publicării și săvârșirea încălcării de către o persoană fizică în afara activității sale profesionale sau comerciale), chiar dacă încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală în sensul articolului 2 din Directiva nr. 2004/48 constă în partajarea de fișiere, așadar punerea la dispoziția publicului a operei prin oferirea cu titlu gratuit a posibilității de descărcare (download) tuturor participanților pe o platformă de schimb cu acces liber fără Digital Rights Management?

(¹) JO 2004, L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 2.

(²) JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.

(³) JO 2009, L 111, p. 16.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Köln (Germania) la 28 octombrie 2019 – TUIfly GmbH/EUflight.de GmbH

(Cauza C-792/19)

(2020/C 27/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Köln

Părțile din procedura principală

Apelantă: TUIfly GmbH

Intimată: EUflight.de GmbH

Întrebările preliminare

- 1) În cazul unei greve, se consideră că anularea sau efectuarea cu întârziere prelungită a unui zbor survine din cauza unor împrejurări excepționale, în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 (¹), chiar și în condițiile în care greva nu a afectat în mod direct zborul în litigiu, care s-ar fi putut fi efectua la ora programată, dar anularea sau întârzierea s-a produs din cauza măsurilor de reorganizare a planului de zbor luate de operatorul aerian ca urmare a grevei (în speță, utilizarea aeronavei prevăzute pentru zbor în scopul remedierii efectelor grevei)?

- 2) În situația în care un operator aerian poate fi exonerat de obligații și în cazul adoptării unei măsuri de reorganizare:

Prezintă relevanță faptul că măsura de reorganizare s-a adoptat înainte de debutul grevei, moment în care nu se putea prevedea încă ce zbor urma să fie afectat de grevă sau se poate avea în vedere o exonerare în situația în care reorganizarea planului de zbor s-a efectuat abia în timpul grevei sau după grevă și era deja cert că greva nu va afecta zborul în litigiu în mod direct?

-
- (¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 24 octombrie 2019 – B-GmbH/Finanzamt D

(Cauza C-797/19)

(2020/C 27/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: B-GmbH

Pârâtă: Finanzamt D

Întrebările preliminare

Articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că reprezintă un ajutor de stat care intră sub incidența acestei dispoziții situația în care, conform reglementărilor unui stat membru, pierderile (permanente) ale unei societăți de capital rezultate dintr-o activitate economică desfășurată în absența unor remunerații care să acopere costurile trebuie considerate, în principiu, distribuiți de profit deghizate și, prin urmare, nu pot diminua profitul societății de capital, însă, în cazul societăților de capital în care majoritatea drepturilor de vot aparțin în mod direct sau indirect unor persoane juridice de drept public, nu trebuie aplicate consecințele juridice respective în privința operațiunilor care generează pierderi (permanente) dacă societățile în cauză desfășoară operațiunile menționate pentru motive legate de politica în domeniul transporturilor, al mediului, al asistenței sociale, al culturii, al educației sau al sănătății?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polonia) la 30 octombrie 2019 –
SM/Mittelbayerischer Verlag KG**

(Cauza C-800/19)

(2020/C 27/28)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamant: SM

Pârâtă: Mittelbayerischer Verlag KG

Întrebările preliminare

1. Articolul 7 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că competența întemeiată pe legătura cu centrului intereselor are aplicabilitate în speța privind acțiunea persoanei fizice privind protecția drepturilor sale personale în cazul în care publicația pe internet indicată drept faptă care încalcă aceste drepturi nu cuprinde informații directe sau indirecte referitoare la această persoană fizică concretă, ci cuprinde informații sau constatări care sugerează acțiuni reprobabile ale colectivității din care face parte reclamantul (în împrejurările concrete ale acestei cauze: poporul), de care reclamantul leagă încălcarea drepturilor sale personale?
2. În cauza privind protecția patrimonială și nepatrimonială a drepturilor personale față de încălcarea acestora pe internet, apreciind temeiul competenței generale ca fiind articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012, respectiv cu ocazia realizării aprecierii dacă instanța națională este instanța de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă, trebuie să se țină seama de elemente precum:
 - sfera destinatarilor cărora li se adresează în principal site-ul internet pe care a fost săvârșită încălcarea,
 - limba în care sunt redactate site-ul internet și publicarea în cauză;
 - durata punerii la dispoziția destinatarilor a informației în cauză pe site-ul internet;
 - împrejurări individuale ale reclamantului, cum ar fi situația reclamantului în timpul războiului și activitatea sa socială prezentă, și care poate fi invocată în speță drept justificare a dreptului specific de a se opune, în justiție, promovării unor acuzații împotriva colectivității, a comunității din care face parte reclamantul?

⁽¹⁾ JO 2012, L 351, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Upravni sud u Zagrebu (Croatia) la 31 octombrie 2019 – FRANCK d.d., Zagreb/Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

(Cauza C-801/19)

(2020/C 27/29)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Upravni sud u Zagrebu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: FRANCK d.d., Zagreb

Pârâți: Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Întrebările preliminare

- 1) Serviciul de punere la dispoziție a unor sume de bani de către reclamantă, care nu este o instituție financiară, cu perceperea unei plăți unice în valoare de 1 % din suma în cauză, poate fi considerat „acordarea și negocierea de credite și gestionarea creditelor de către persoana care le acordă” în sensul articolului 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva TVA ⁽¹⁾, în pofida faptului că reclamanta nu este menționată în mod formal în contract în calitate de împrumutător?
- 2) Un bilet la ordin, respectiv un titlu de valoare care implică o obligație a emitentului de a plăti o anumită sumă de bani persoanei care este desemnată drept creditor în acest titlu de valoare sau persoanei care a dobândit ulterior acest titlu de valoare într-un mod prevăzut de lege, este considerat „alt instrument negociabil”, în sensul articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA?
- 3) Serviciul prestat de reclamantă constând în faptul că reclamanta, în schimbul unei plăți de 1 % din valoarea biletului la ordin, primită de la emitentul acestuia, transmite biletul la ordin primit către societatea de factoring, iar suma primită de la societatea de factoring o transmite emitentului biletului la ordin și garantează societății de factoring că emitentul biletului la ordin își execută obligația care rezultă din biletul la ordin atunci când aceasta devine exigibilă, reprezintă:
 - a) un serviciu scutit de TVA în sensul articolului 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva TVA
 - b) un serviciu scutit de TVA în sensul articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 4 noiembrie 2019 – „DSK Bank” EAD și „FrontEx International” EAD

(Cauza C-807/19)

(2020/C 27/30)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad

Părțile din procedura principală

Reclamante: „DSK Bank” EAD și „FrontEx International” EAD

Întrebările preliminare

- 1) Împrejurarea că o instanță națională are un volum de muncă mult mai mare decât celelalte instanțe din cadrul aceleiași autorități judiciare, iar judecătorii acestei instanțe sunt împiedicați, din acest motiv, să examineze înscrisurile care le sunt prezentate și pe baza cărora este dispusă sau poate fi dispusă executarea provizorie și, totodată, să adopte decizii într-un termen rezonabil reprezintă în sine o încălcare a dreptului Uniunii privind protecția consumatorilor sau a altor drepturi fundamentale?
- 2) Instanța națională trebuie să refuze adoptarea unor decizii susceptibile să determine executarea, în cazul în care consumatorul nu s-a opus executării, atunci când are suspiciuni întemeiate că cererea este bazată pe o clauză abuzivă care figurează într-un contract încheiat cu un consumator, în măsura în care dosarul nu conține elemente de probă concludente în acest sens?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, este permis ca instanța națională, în măsura în care are o astfel de suspiciune, să solicite elemente de probă suplimentare din partea profesionistului care este parte contractantă, deși, potrivit dreptului național, în cadrul procedurii în care este adoptată o eventuală decizie de executare, instanța nu dispune de o asemenea competență, atât timp cât debitorul nu formulează opoziție?
- 4) Cerințele impuse de dreptul Uniunii în contextul directivelor de armonizare a dreptului consumatorilor sunt aplicabile constatării unei anumite împrejurări efectuate din oficiu de instanța națională și atunci când legiuitorul național oferă consumatorilor o protecție suplimentară (mai multe drepturi) printr-o lege națională care transpune o dispoziție a directivei care permite acordarea unei astfel de protecții sporite?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 12 noiembrie 2019 – TC, UB/Komisija za zashtita ot diskriminatsia, VA

(Cauza C-824/19)

(2020/C 27/31)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Reclamanți: TC, UB

Pârâți: Komisija za zashtita ot diskriminatsia, VA

Întrebările preliminare

- 1) Interpretarea articolului 5 alineatul (2) din Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap și a articolului 2 alineatele (1), (2) și (3), precum și a articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă permite să se concluzioneze că o persoană nevăzătoare poate exercita activitatea de jurat, putând participa la proceduri penale sau
- 2) Handicapul specific al persoanei lipsite de vedere în mod permanent este o caracteristică ce constituie o cerință esențială și determinantă a activității de jurat, a cărei existență justifică o inegalitate de tratament și nu constituie o discriminare pe motiv de „handicap”?

⁽¹⁾ JO 2000, L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance de Namur (Belgia) la 15 noiembrie 2019 –
C.J./Région wallonne**

(Cauza C-830/19)

(2020/C 27/32)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Namur

Părțile din procedura principală

Reclamant: C.J.

Pârâtă: Région wallonne

Întrebarea preliminară

Articolele 2, 5 și 19 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului ⁽¹⁾ coroborate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 807/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de introducerea unor dispoziții tranzitorii ⁽²⁾ se opun ca, în cadrul punerii în aplicare a acestor dispoziții, statele membre să țină seama de întreaga exploatare, iar nu doar de partea din aceasta deținută de tânărul fermier și/sau de unitățile de lucru (UL) pentru a stabili pragurile inferioare și superioare atunci când exploatarea agricolă este organizată sub forma unei asocieri de fapt în care tânărul fermier dobândește o cotă indiviză și devine șef al exploatarei, însă nu cu titlu exclusiv?

⁽¹⁾ JO 2013, L 347, p. 487.

⁽²⁾ JO 2014, L 227, p. 1.

Recurs introdus la 20 noiembrie 2019 de Republica Federală Germania împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 10 septembrie 2019 în cauza T-883/16, Republica Polonă/Comisia Europeană

(Cauza C-848/19 P)

(2020/C 27/33)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller, D. Klebs, asistat de H. Haller, avocat, T. Heitling, avocat, L. Reiser, avocată, V. Vacha, avocată)

Celelalte părți din procedură: Republica Polonă, Comisia Europeană, Republica Letonia și Republica Lituania

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 10 septembrie 2019, cauza T-883/16;
- trimiterea cauzei T-883/16 spre rejudecare la Tribunalul Uniunii Europene;
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă cinci motive:

1. Primul motiv de recurs: principiul solidarității energetice nu constituie un criteriu juridic și din acesta nu derivă obligații pentru organele executive de a acționa

Principiul solidarității energetice prevăzut la articolul 194 TFUE este, ca principiu director general, numai un concept cu caracter politic și nu constituie un criteriu juridic.

Din principiul de drept primar al solidarității energetice nu pot deriva drepturi și obligații concrete pentru Uniune și/sau pentru statele membre. În special, din acest principiu director abstract nu rezultă drepturi pentru organele executive, precum, de exemplu, obligații de control pentru Comisia Europeană în cadrul activității sale decizionale.

Având în vedere caracterul său abstract și nedeterminabil, conceptul de solidaritate energetică nu poate fi acționat în justiție.

2. Al doilea motiv de recurs: principiul solidarității energetice nu era aplicabil în prezenta cauză

Principiul solidarității energetice constituie un simplu mecanism de urgență, care se aplică exclusiv în cazuri excepționale și numai în condiții stricte, și nu este luat întotdeauna în considerare în fiecare decizie a Comisiei Europene.

Nu sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea mecanismului de urgență în privința Deciziei atacate C(2016)6950 din 2016 a Comisiei Europene.

3. Al treilea motiv de recurs: Comisia Europeană a luat în considerare principiul solidarității energetice

În limitele în care principiul solidarității energetice este totuși aplicabil (*quod non*) Deciziei atacate C(2016)6950 din 2016 a Comisiei Europene, Comisia Europeană a luat în considerare acest principiu cu ocazia adoptării deciziei:

La adoptarea deciziei Comisia Europeană a luat în considerare efectele globale atât asupra pieței poloneze a gazului, cât și asupra celei europene.

În examinarea condițiilor de la articolul 36 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/73/CE numai respectarea siguranței alimentării cu energie era considerată ca derivând din principiul solidarității energetice.

Siguranța alimentării cu energie a Poloniei nu era și nu este pusă în pericol.

4. Al patrulea motiv de recurs: nu era necesară menționarea în mod expres în decizie a principiului solidarității energetice

Nu trebuiau menționate în mod explicit toate motivele în susținerea Deciziei atacate C(2016)6950 din 2016 a Comisiei Europene. Nu există norme cu caracter procedural referitoare la măsura în care administrația europeană trebuie să își motiveze decizia.

Motivarea măsurii administrative trebuie să indice numai obiectivul urmărit de măsura respectivă, iar nu să definească toate aspectele de fapt și de drept relevante.

Legitimitatea deciziilor Comisiei Europene nu poate depinde de împrejurarea că anumite concepte sunt cuprinse în acestea.

5. Al cincilea motiv de recurs: Decizia atacată C(2016)6950 din 2016 nu poate fi anulată numai pentru o pretinsă eroare de formă

Chiar și în cazul în care Decizia atacată C(2016)6950 din 2016 ar fi fost în mod formal nelegitimă (*quod non*), acest lucru nu ar fi determinat anularea deciziei, în măsura în care decizii care sunt corecte din punct de vedere material nu sunt anulate în sensul articolului 263 alineatul (2) TFUE exclusiv din cauza unor erori de formă.

Recurs introdus la 26 noiembrie 2019 de Republica Cehă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 12 septembrie 2019 în cauza T-862/19 P, Republica Cehă/Comisia

(Cauza C-862/19 P)

(2020/C 27/34)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Recurentă: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, O. Serdula, I. Gavrilová, J. Vlácil, agenți)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Polonă

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-629/17;
- anularea deciziei de punere în aplicare C(2017) 4682 a Comisiei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă un motiv întemeiat pe încălcarea articolului 16 litera (b) din Directiva 2004/18 ⁽¹⁾.

Se impune anularea hotărârii atacate întrucât Tribunalul a efectuat o apreciere juridică greșită concluzionând că excluderea prevăzută la articolul 16 litera (b) din Directiva 2004/18 este aplicabilă contractelor publice de programe numai în cazul în care autoritatea contractantă este organism de radiodifuziune. Din formularea, din finalitatea, din economia și din istoricul procesului legislativ ale dispoziției menționate rezultă însă că excluderea în cauză poate fi aplicată și în situația în care organismul de radiodifuziune este parte la un contract în calitate de furnizor de materiale pentru programe, precum în cazul contractelor contestate în Republica Cehă.

Având în vedere că rectificarea financiară efectuată prin decizia C(2017) 4682 a Comisiei s-a întemeiat exclusiv pe împrejurarea că autoritatea contractantă nu era un organism de radiodifuziune, se impune anularea, împreună cu hotărârea atacată a Tribunalului, și a deciziei menționate.

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO 2004, L 134, p. 114, Ediție specială 06/vol. 8, p. 116).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2019 – Yieh United Steel/Comisia Europeană

(Cauza T-607/15) ⁽¹⁾

(„Dumping – Importuri de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din China și Taiwan – Taxă antidumping definitivă – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1429 – Articolul 2 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 [devenit articolul 2 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (UE) 2016/1036] – Articolul 2 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1225/2009 [devenit articolul 2 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 2016/1036] – Calculul valorii normale – Calculul costului de producție – Vânzări ale produsului similar destinat consumului pe piața internă din țara exportatoare”)

(2020/C 27/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Taiwan) (reprezentant: D. Luff, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: J.-F. Brakeland și A. Demeneix, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (Luxemburg, Luxemburg) (reprezențanți: J. Killick, G. Forwood și C. Van Haute, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1429 al Comisiei din 26 august 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO 2015, L 224, p. 10).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Yieh United Steel Corp. Suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și de Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2019 – Pethke/EUIPO**(Cauza T-808/17) ⁽¹⁾****(„Funcție publică – Funcționari – Raport de evaluare – Legalitatea procedurilor de evaluare și de evaluare de apel – Obligație de imparțialitate a evaluatorului de apel”)**

(2020/C 27/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Ralph Pethke (Alicante, Spania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Lukošūtė, agent, asistat de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se urmărește anularea raportului de evaluare a reclamantului pentru anul 2016, precum și, în măsura în care este necesar, anularea deciziei Consiliului de administrație al EUIPO din 18 octombrie 2017 de respingere a reclamației reclamantului

Dispozitivul

- 1) Anulează raportul de evaluare a domnului Ralph Pethke aferent anului 2016 și decizia Consiliului de administrație al Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 18 octombrie 2017 de respingere a reclamației formulate de domnul Pethke.
- 2) Obligă EUIPO să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de domnul Pethke.

⁽¹⁾ JO C 42, 5.2.2018.

Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2019 – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopiderm)**(Cauza T-644/18) ⁽¹⁾****(„Marca Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale DermoFaes Atopiderm – Marca Uniunii Europene verbală anterioară Dermowas – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)**

(2020/C 27/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Germania) (reprezentant: A. Thünken, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Ivanauskas și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Spania) (reprezentanți: A. Vela Ballesteros și S. Fernandez Malvar, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 11 iulie 2018 (cauza R 1305/2017-2), privind o procedură de opoziție între Dr. August Wolff și Faes Farma

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Faes Farma, SA, inclusiv cheltuielile necesare efectuate de aceasta din urmă în fața camerei de recurs a EUIPO.

(¹) JO C 4, 7.1.2019.

Hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2019 – Hästens Sängar/EUIPO (Reprezentarea unui motiv în carouri)

(Cauza T-658/18) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marcă figurativă reprezentând un motiv în carouri – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)

(2020/C 27/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hästens Sängar AB (Köping, Suedia) (reprezentanți: M. Johansson și R. Wessman, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Söder, H. O'Neill și D. Gája, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 8 august 2018 (cauza R 442/2018-2) privind înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a unei mărci figurative reprezentând un motiv în carouri.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Hästens Sängar AB la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 25, 21.1.2019.

Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2019 – Soundio/EUIPO – Telefónica Germany (Vibble)**(Cauza T-665/18) ⁽¹⁾****(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală Vibble – Marca germană verbală anterioară vybe – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)**

(2020/C 27/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Soundio A/S (Drammen, Norvegia) (reprezentanți: N. Köster și J. Albers, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Gája și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG (Düsseldorf, Germania) (reprezentant: P. Neuwald, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 4 septembrie 2018 (cauza R 721/2018-5) privind o procedură de opoziție între E-Plus Mobilfunk GmbH și Soundio.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Soundio A/S la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 16, 14.1.2019.

Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2019 – Mélin/Parlamentul**(Cauza T-726/18) ⁽¹⁾****(„Drept instituțional – Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European – Indemnizație de asistență parlamentară – Recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat – Obligația de motivare – Lipsa comunicării anexei la decizia prin care se dispune recuperarea”)**

(2020/C 27/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Joëlle Mélin (Aubagne, Franța) (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: S. Seyr și M. Ecker, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului din 4 octombrie 2018 referitoare la recuperarea de la reclamantă a sumei de 1 30 339,35 euro plătită în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară și a notei de debit aferente acestei decizii din 10 octombrie 2018

Dispozitivul

- 1) *Anulează decizia Secretarului General al Parlamentului European din 4 octombrie 2018 referitoare la recuperarea de la doamna Joëlle Mélin a sumei de 1 30 339,35 euro plătită în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară și nota de debit aferentă acestei decizii din 10 octombrie 2018.*
- 2) *Obligă Parlamentul la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 65, 18.2.2019.

Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2019 – Runnebaum Invest/EUIPO – Berg Toys Beheer (Bergsteiger)

(Cauza T-736/18) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Bergsteiger – Mărcile Benelux verbală și a Uniunii Europene figurativă și verbală anterioare BERG – Motiv relativ de refuz – Articolul 47 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Admisibilitatea unei cereri privind dovedirea utilizării serioase – Lipsa unui risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001”)

(2020/C 27/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Runnebaum Invest GmbH (Diepholz, Germania) (reprezentant: W. Prinz, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezențanți: J. Crespo Carrillo și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Berg Toys Beheer BV (Ede, Țările de Jos) (reprezentant: E. van Gelderen, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 22 octombrie 2018 (cauza R 572/2018-4) privind o procedură de opoziție între Berg Toys Beheer și Runnebaum Invest.

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 22 octombrie 2018 (cauza R 572/2018-4).*
- 2) *EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Runnebaum Invest GmbH.*
- 3) *Berg Toys Beheer BV suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 65, 18.2.2019

Ordonanța Tribunalului din 22 noiembrie 2019 – Pyke/EUIPO – Paglieri (CLIOMAKEUP)

(Cauza T-672/18) (¹)

(Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragerea opoziției – Nepronunțare asupra fondului)

(2020/C 27/42)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Pyke Srl (Milano, Italia) (reprezentanți: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta și R. Perotti, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Paglieri SpA (Alessandria, Italia) (reprezentanți: A. Perani și G. Ghisletti, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 28 august 2018 (cauza 2675/2017-5), privind o procedură de opoziție între Paglieri și Pyke.

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Obligă Pyke Srl și Paglieri SpA să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată ale Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*

(¹) JO C 25, 21.1.2019.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 11 noiembrie 2019 – Interling și alții/Comisia**(Cauza T-525/19 RII)****(„Măsuri provizorii – Programul intitulat «Sprijinul UE pentru aer curat în Kosovo» – Procedura de cerere de ofertă EuropeAid/140043/DH/WKS/XK – Decizie de respingere a suspendării executării deciziei de a exclude un ofertant de la continuarea procedurii – Nouă cerere de măsuri provizorii – Articolul 159 din Regulamentul de procedură – Inadmisibilitate”)**

(2020/C 27/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Interling Sh.p.k (Obiliq, Kosovo), Steinmüller Engineering GmbH (Gummersbach, Germania), Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge (Tuzla, Bosnia-Herțegovina), ZM-Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstrukcije i montažu (Šibenik, Croația) (reprezentant: R. Spielhofen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: B. Bertelmann, J. Estrada de Solà și M. Kellerbauer, agenți)

Obiectul

Cerere formulată în conformitate cu articolul 159 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, prin care se solicită suspendarea executării Deciziei Comisiei Europene din 29 iunie 2019 privind excluderea reclamantei de la continuarea procedurii de cerere de ofertă și neincluderea sa în lista scurtă, în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract în cuprinsul programului intitulat „Sprijinul UE pentru aer curat în Kosovo” vizând reducerea prafului și a NOx la centrala termică Kosovo B, unitățile B1 și B2 (EuropeAid/140043/DH/WKS/XK).

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 25 octombrie 2019 – PNB Banka și alții/BCE**(Cauza T-730/19)**

(2020/C 27/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: PNB Banka AS (Riga, Letonia) și alți 10 reclamanți (reprezentant: O. Behrends, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei BCE din 15 august 2019 de constatare a faptului că Banca X este în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate; și
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă treisprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neкомпetența BCE de a adopta decizia atacată.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată nu este un tip de decizie permis.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a denaturat situația de fapt și nu și-a îndeplinit obligația de a aprecia cu imparțialitate și cu obiectivitate toate faptele relevante.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe un viciu de procedură care afectează decizia atacată, întrucât se întemeiază pe o inspecție la fața locului nelegală.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă principiul proporționalității.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată nu conține o motivare adecvată.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă dreptul de a fi ascultați al reclamanților.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată se întemeiază pe opoziția nelegală a BCE la achiziționarea Băncii X.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă principiul egalității de tratament.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă principiile securității juridice și încrederii legitime.
11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă principiul *nemo auditur*.
12. Al doisprezecelea motiv, întemeiat pe un viciu de procedură care afectează decizia atacată întrucât BCE nu a luat măsurile adecvate pentru a elimina influența înalților funcționari care se află în conflict de interese.
13. Al treisprezecelea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a săvârșit un *détournement de pouvoir*.

Acțiune introdusă la 25 octombrie 2019 – PNB Banka și alții/SRB

(Cauza T-732/19)

(2020/C 27/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: PNB Banka AS (Riga, Letonia) și alți 10 reclamanți (reprezentant: O. Behrends, avocat)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei SRB din 15 august 2019 în privința Băncii X, făcută publică în aceeași zi prin intermediul unui comunicat de presă și al unui anunț care rezumă decizia;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă paisprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe necompetența SRB de a adopta decizia atacată.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată nu este un tip de decizie permis.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este afectată de o serie de erori legate de aprecierea BCE privind intrarea în dificultate sau posibilitatea intrării în dificultate.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe numeroase erori care afectează decizia atacată în raport cu deciziile ulterioare ale SRB.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe un viciu de procedură care afectează decizia atacată, întrucât se întemeiază pe o inspecție la fața locului nelegală.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă principiul proporționalității.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată nu conține o motivare adecvată.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă dreptul de a fi ascultați al reclamanților.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată se întemeiază pe opoziția nelegală a BCE la achiziționarea Băncii X.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă principiul egalității de tratament.
11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă principiile securității juridice și încrederii legitime.
12. Al doisprezecelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată nu ține seama de faptul că situația reclamantei se datorează în mare parte comportamentului necorespunzător al BCE.
13. Al treisprezecelea motiv, întemeiat pe un viciu de procedură care afectează decizia atacată întrucât se întemeiază pe aprecierea BCE, iar aceasta nu a luat măsurile adecvate pentru a elimina influența înalților funcționari care se află în conflict de interese.
14. Al paisprezecelea motiv, întemeiat pe faptul că SRB a săvârșit un *détournement de pouvoir*.

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2019 – Laird/Comisia**(Cauza T-740/19)**

(2020/C 27/46)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Laird Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: C. Quigley, barrister, și D. Gillespie, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei C(2019) 2526 final din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 2 din decizia atacată, în măsura în care acesta se aplică reclamantei;
- cu titlu mai subsidiar, anularea articolului 2 din decizia atacată în ceea ce privește orice ajutor acordat în perioada anterioară datei de 24 noiembrie 2017, în măsura în care acesta se aplică reclamantei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nelegalitatea articolului 1 din decizia atacată pentru motivele următoare, în măsura în care acesta privește stabilirea faptului că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor (EFG) constituie un avantaj (economic) în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, care rezultă în special din:
 - i. neluarea în considerare de către Comisie a următoarelor aspecte: contextul istoric al introducerii normelor privind societățile străine controlate (SSC) în sistemul de impozitare a întreprinderilor din Regatul Unit, limitările impuse Regatului Unit prin aplicarea dreptului Uniunii, în special a libertății de stabilire, teritorialitatea și alte motive de politică pentru structura normelor SSC introduse în Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] și sfera suveranității fiscale a statelor membre, inclusiv Regatul Unit, la elaborarea normelor privind SSC;
 - ii. afirmația Comisiei potrivit căreia caracterul opțional al cererii prevăzute în partea 9A capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 constituie un tratament favorabil care conferă un avantaj.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea articolului 1 din decizia atacată pentru motivele următoare, în măsura în care acesta privește constatarea faptului că EFG constituie un avantaj selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, care rezultă în special din următoarele fapte:
 - i. în ceea ce privește cadrul de referință relevant:
 - a. identificarea eronată de către Comisie a cadrului de referință ca fiind compus exclusiv din normele privind SSC și/sau exclusiv partea 9A capitolul 5 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții);
 - b. aprecierea eronată de către Comisie a obiectivului sistemului de referință ca fiind exclusiv impozitarea profiturilor obținute din activități și active din Regatul Unit care au fost deturnate în mod artificial din Regatul Unit, fără a ține seama dacă tranzacțiile vizate relevante dau naștere într-adevăr riscului de erodare a bazei de impozitare din Regatul Unit;

- ii. în ceea ce privește determinarea unei derogări de la cadrul de referință:
 - a. aprecierea eronată de către Comisie a relevanței și a importanței funcțiilor de conducere semnificative;
 - b. aprecierea eronată de către Comisie a comparabilității relațiilor de creditare eligibile cu împrumuturi (i) acordate părților afiliate rezidente din Regatul Unit și (ii) acordate terților;
 - c. faptul că Comisia s-a întemeiat în mod nelegal pe Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului (⁽¹⁾);
 - d. faptul că evaluarea de către Comisie a riscurilor comparabile referitoare la încălcarea libertății de stabilire pentru categoriile de SSC scutite și nescutite de la obligațiile de plată a fost eronată;
- iii. în ceea ce privește justificarea pentru presupusa derogare:
 - a. decizia eronată a Comisiei potrivit căreia justificarea referitoare la necesitatea ca sistemul să fie gestionabil și administrabil nu se extindea asupra funcțiilor de conducere semnificative;
 - b. decizia eronată a Comisiei potrivit căreia EFG nu era justificată prin trimiterea la respectarea libertății de stabilire.
- 3. Al treilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea articolului 2 din decizia atacată pentru motivul încălcării încrederii legitime și al încălcării principiilor securității juridice și proporționalității. Cu titlu subsidiar, se susține că recuperarea nu ar trebui dispusă în ceea ce privește orice ajutoare acordate prin intermediul EFG înainte de 24 noiembrie 2017, atunci când Comisia a publicat decizia de deschidere a procedurii.

(¹) – Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1).

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2019 – Sedgwick Overseas/Comisia

(Cauza T-741/19)

(2020/C 27/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sedgwick Overseas Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: M. Anderson, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în tot a Deciziei Comisiei C(2019) 2526 final din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC, în măsura în care o privește pe reclamantă;
- cu titlu subsidiar, dispunerea luării în orice caz în considerare, la stabilirea cuantumului ajutorului care trebuie recuperat, a pierderilor, scutirilor și exonerărilor de care putea beneficia reclamanta (pe bază de solicitare, de opțiune sau în mod automat) la momentul solicitării exonerării referitoare la finanțarea grupurilor sau de care ar fi putut beneficia reclamanta în acel moment (pe bază de scutire la nivel de grup sau în alt mod) dacă nu ar fi solicitat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor, chiar dacă reclamanta nu mai poate beneficia de aceste pierderi, scutiri sau exonerări din cauza expirării termenului prevăzut de legislația Regatului Unit pentru solicitarea sau utilizarea acestora, și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că pârâta nu a stabilit că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor constituie un avantaj. Reclamanta susține că pârâta nu a reușit să demonstreze că există un avantaj în fiecare caz în care a fost solicitată exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor. În plus, reclamanta susține că a ales să solicite exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor fără să examineze dacă obligațiile sale fiscale ar fi fost mai reduse în cazul în care ar fi efectuat o analiză pe baza testului privind funcțiile de conducere semnificative prevăzut în partea 9A capitolul 5 articolul 371 EB din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010].
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că nu a existat nicio intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat. Reclamanta susține că pârâta nu a reușit să demonstreze că solicitarea exonerării referitoare la finanțarea grupurilor a condus cu certitudine la o reducere a obligațiilor fiscale în materie de impozitare a profiturilor întreprinderilor din Regatul Unit.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor nu favorizează anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri. Reclamanta susține că pârâta a săvârșit o eroare:
 - (i) prin definirea prea strictă a sistemului de referință ca fiind reprezentat de normele din partea 9A a Legii privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010, iar nu de sistemul mai general de impozitare a întreprinderilor din Regatul Unit;
 - (ii) prin neînțelegerea faptului că partea 9A capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 nu reprezintă o derogare de la capitolul 5 al Legii privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010;
 - (iii) prin nrecunoașterea faptului că, chiar dacă partea 9A capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 ar reprezenta o derogare de la capitolul 5 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010, aceasta ar fi justificată de natura sau de economia generală a respectivei părți 9A.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre. Reclamanta susține că pârâta a săvârșit o eroare atunci când a concluzionat că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor poate influența alegerile grupurilor multinaționale cu privire la amplasarea funcțiilor financiare ale grupului și a sediului holdingului în cadrul Uniunii.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor nu denaturează sau nu amenință să denatureze concurența. Reclamanta susține că pârâta nu a reușit să demonstreze că solicitarea exonerării referitoare la finanțarea grupurilor a condus cu certitudine la o reducere a obligațiilor fiscale în materie de impozitare a profiturilor întreprinderilor din Regatul Unit.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că recuperarea pretinsului ajutor ar fi contrară principiilor generale ale dreptului Uniunii. Reclamanta susține că criteriul privind funcțiile de conducere semnificative este lipsit de securitate juridică, Regatul Unit dispunea de o marjă de apreciere pentru a trata această lipsă de securitate, iar pârâta și-a încălcat obligația de a efectua o analiză completă a tuturor factorilor relevanți. Prin dispunerea recuperării ajutorului, pârâta a încălcat articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului⁽¹⁾, care interzice recuperarea ajutorului atunci când recuperarea ar contraveni unui principiu general de drept al Uniunii.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că avantajul selectiv ar fi eliminat și nu ar fi necesară nicio recuperare dacă Regatul Unit ar extinde retroactiv exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor la împrumuturile în amonte și împrumuturile acordate terților. Reclamanta susține că pârâta a ignorat faptul că luarea unei asemenea măsuri ar elimina orice avantaj selectiv (presupunând pentru moment că există un asemenea avantaj) și că în acest caz nu ar exista un ajutor de stat ilegal de recuperat în temeiul dreptului Uniunii.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că, la stabilirea cuantumului ajutorului de recuperat, pierderile, scutiile și exonerările de care putea beneficia reclamanta (pe bază de solicitare, de opțiune sau în mod automat) în momentul în care a solicitat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor sau de care ar fi putut beneficia în acel moment dacă nu ar fi solicitat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor, ar trebui luate în considerare chiar dacă accesul la aceste pierderi, scutiri sau exonerări este în prezent prescris în temeiul legislației Regatului Unit. Reclamanta susține că aceasta este interpretarea corectă a considerentului (203) al deciziei atacate, dar, în măsura în care nu aceasta este situația, decizia atacată este incorectă deoarece neluarea în considerare a acestor pierderi, scutiri sau exonerări ar conduce la supraevaluarea cuantumului ajutorului, ceea ce ar introduce o denaturare pe piața internă.

9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta nu și-a fundamentat motivarea referitoare la exonerarea privind resursele eligibile și la exonerarea privind dobânda echivalentă și nu a efectuat o analiză completă a tuturor factorilor relevanți. Reclamanta susține că pârâta a omis să distingă între trei exonerări diferite prevăzute în capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010, care funcționează independent, și nu a înțeles că exonerarea privind resursele eligibile și exonerarea privind dobânda echivalentă nu sunt substituenți pentru criteriul privind funcțiile de conducere semnificative și că existența exonerării privind dobânda echivalentă în capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 demonstrează că pârâta a săvârșit o eroare prin definirea prea strictă a sistemului de referință ca fiind reprezentat de normele din partea 9A a Legii privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010, iar nu de sistemul mai general de impozitare a întreprinderilor din Regatul Unit.

(¹) – Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2019 – Chemring Group și CHG Overseas/Comisia

(Cauza T-742/19)

(2020/C 27/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Chemring Group plc (Romsey, Regatul Unit) și CHG Overseas Ltd (Romsey) (reprezentanți: C. McDonnell, barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, avocat, și K. Desai, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că nu a existat niciun ajutor de stat ilegal, anularea articolului 1 din Decizia Comisiei C(2019) 2526 final din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC, în măsura în care acesta constată că a existat un ajutor de stat ilegal, și anularea obligației Regatului Unit de a recupera pretinsul ajutor de stat ilegal primit de reclamante în acest context (articolele 2 și 3 din decizia atacată);
- cu titlu subsidiar, anularea articolelor 2 și 3 din decizia atacată, în măsura în care acestea impun Regatului Unit să recupereze pretinsul ajutor de stat, și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor efectuate de reclamante în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia interpretează greșit contextul, scopul și funcționarea normelor Regatului Unit privind societățile străine controlate (SSC), în ceea ce privește tratamentul profiturilor financiare necomerciale. Concluziile Comisiei din decizia atacată se bazează pe erori vădite cumulative. În special, Comisia a săvârșit erori vădite în interpretarea a sistemului fiscal general din Regatul Unit, în interpretarea a scopurilor sistemului SSC, în ceea ce privește domeniul de aplicare specific al exonerării referitoare la finanțarea grupurilor și în definirea relațiilor de creditare eligibile.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia interpretează în mod eronat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor ca fiind o scutire fiscală și, prin urmare, un avantaj. În legătură cu profiturile financiare necomerciale, exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor reprezintă o dispoziție privind impozitarea și o parte a definiției limitelor normelor privind SSC, iar nu un avantaj selectiv. Comisia nu a oferit o analiză cantitativă care să arate că aceasta reprezintă un avantaj și, în absența unor dovezi convingătoare în sensul că măsura în cauză conduce la un avantaj, decizia atacată nu poate fi menținută.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a identificat în mod eronat sistemul de referință pentru evaluarea efectelor normelor privind SSC și a identificat în mod eronat normele privind SSC ca un set de norme distinct de sistemul general privind impozitarea societăților aplicabil în Regatul Unit. Comisia nu a înțeles în mod corect obiectivul normelor privind SSC și nu a luat în considerare marja de apreciere a Regatului Unit.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori vădite în analiza sa privind ajutorul de stat și a aplicat criterii eronate atunci când a examinat problema comparabilității. Comisia nu a recunoscut nivelul diferit de risc pentru baza de impozitare din Regatul Unit aferent împrumuturilor acordate unei entități din grup care este impozabilă în Regatul Unit și împrumuturilor acordate unei entități din grup care nu este impozabilă în Regatul Unit și a concluzionat în mod irațional că împrumuturile intragrup sunt comparabile cu împrumuturile acordate terților.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, chiar presupunând că măsurile SSC în cauză constituiau, la prima vedere, ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, decizia atacată a concluzionat în mod eronat că nu exista o justificare aplicabilă pentru a susține compatibilitatea măsurilor în cauză cu normele Uniunii privind ajutoarele de stat. În plus, decizia atacată este irațională și inconsecventă prin faptul că Comisia a acceptat în mod corect că partea 9A capitolul 9 din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] se justifică în cazurile în care singurul motiv pentru aplicarea unei taxe SSC în temeiul ipotezei contrafactuale prevăzute în partea 9A capitolul 5 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 ar fi criteriul referitor la „capitalul care are legătură cu Regatul Unit”, pentru motivul că acest criteriu poate fi excesiv de dificil de utilizat în practică, dar totodată, fără furnizarea unei justificări adecvate, Comisia susține că partea 9A capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 nu se justifică niciodată în cazurile în care criteriul privind funcțiile de conducere semnificative ar determina aplicarea unei taxe SSC în temeiul părții 9A capitolul 5 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010. În realitate, criteriul privind funcțiile de conducere semnificative este excesiv de dificil de aplicat în practică, astfel încât Comisia ar fi trebuit să considere partea 9A capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 justificată și în contextul acestui criteriu și, astfel, ar fi trebuit să concluzioneze că nu există niciun ajutor de stat.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că, în cazul în care decizia atacată este confirmată, aplicarea acesteia prin recuperarea pretinsului ajutor de stat de la reclamante va încălca principii fundamentale ale dreptului Uniunii, inclusiv libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor, subliniind că, în cazul reclamantelor, SSC în cauză sunt situate în alte state membre.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că ordinul de recuperare care rezultă din decizia atacată este nefondat și contrar principiilor fundamentale ale Uniunii.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a motivat în mod corespunzător elemente esențiale ale deciziei atacate precum concluzia potrivit căreia taxa SSC prevăzută în partea 9A capitolul 5 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 ar putea fi aplicată utilizând criteriul privind funcțiile de conducere semnificative fără dificultăți sau fără a reprezenta o sarcină disproporționată.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă și principiul bunei administrări, potrivit căruia Comisia asigură transparență și previzibilitate în procedurile sale administrative și adoptă decizii într-un interval de timp rezonabil. Nu este rezonabil să dureze peste patru ca Comisia să ia decizia de deschidere a procedurii de investigare în prezenta cauză și ca ea să adopte o decizie la peste șase ani de la intrarea în vigoare a măsurii contestate.

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2019 – Hyperion Insurance Group și HIG Finance/Comisia**(Cauza T-743/19)**

(2020/C 27/49)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Hyperion Insurance Group Ltd (Londra, Regatul Unit) și HIG Finance Ltd (Londra) (reprezentanți: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, avocat, și K. Desai, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că nu a existat niciun ajutor de stat ilegal, anularea articolului 1 din Decizia Comisiei C(2019) 2526 final din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896, în măsura în care acesta constată că a existat un ajutor de stat ilegal, și anularea obligației Regatului Unit de a recupera pretinsul ajutor de stat ilegal primit de reclamante în acest context (articolele 2 și 3 din decizia atacată);
- cu titlu subsidiar, anularea articolelor 2 și 3 din decizia atacată, în măsura în care acestea impun Regatului Unit să recupereze pretinsul ajutor de stat, și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor efectuate de reclamante în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia interpretează greșit contextul, scopul și funcționarea normelor Regatului Unit privind societățile străine controlate (SSC), în ceea ce privește tratamentul profiturilor financiare necomerciale. Concluziile Comisiei din decizia atacată se bazează pe erori vădite cumulative. În special, Comisia a săvârșit erori vădite în interpretarea sistemului fiscal general din Regatul Unit, în interpretarea scopurilor sistemului SSC, în ceea ce privește domeniul de aplicare specific al exonerării referitoare la finanțarea grupurilor și în definirea relațiilor de creditare eligibile.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia interpretează în mod eronat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor ca fiind o scutire fiscală și, prin urmare, un avantaj. În legătură cu profiturile financiare necomerciale, exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor reprezintă o dispoziție privind impozitarea și o parte a definiției limitelor normelor privind SSC, iar nu un avantaj selectiv. Comisia nu a oferit o analiză cantitativă care să arate că aceasta reprezintă un avantaj și, în absența unor dovezi convingătoare în sensul că măsura în cauză conduce la un avantaj, decizia atacată nu poate fi menținută.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a identificat în mod eronat sistemul de referință pentru evaluarea efectelor normelor privind SSC și a identificat în mod eronat normele privind SSC ca un set de norme distinct de sistemul general privind impozitarea societăților aplicabil în Regatul Unit. Comisia nu a înțeles în mod corect obiectivul normelor privind SSC și nu a luat în considerare marja de apreciere a Regatului Unit.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori vădite în analiza sa privind ajutorul de stat și a aplicat criteriile eronate atunci când a examinat problema comparabilității. Comisia nu a recunoscut nivelul diferit de risc pentru baza de impozitare din Regatul Unit aferent împrumuturilor acordate unei entități din grup care este imposibilă în Regatul Unit și împrumuturilor acordate unei entități din grup care nu este imposibilă în Regatul Unit și a concluzionat în mod irațional că împrumuturile intragrup sunt comparabile cu împrumuturile acordate terților.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, chiar presupunând că măsurile SSC în cauză constituiau, la prima vedere, ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, decizia atacată a concluzionat în mod eronat că nu exista o justificare aplicabilă pentru a susține compatibilitatea măsurilor în cauză cu normele Uniunii privind ajutoarele de stat. În plus, decizia atacată este irațională și inconsecventă prin faptul că Comisia a acceptat în mod corect că partea 9A capitolul 9 din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] se justifică în cazurile în care singurul motiv pentru aplicarea unei taxe SSC în temeiul ipotezei contrafactuale prevăzute în partea 9A capitolul 5 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 ar fi criteriul referitor la „capitalul care are legătură cu Regatul Unit”, pentru motivul că acest criteriu poate fi excesiv de dificil de utilizat în practică, dar totodată, fără furnizarea unei justificări adecvate, Comisia susține că partea 9A capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 nu se justifică niciodată în cazurile în care criteriul privind funcțiile de conducere semnificative ar determina aplicarea unei taxe SSC în temeiul părții 9A capitolul 5 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010. În realitate, criteriul privind funcțiile de conducere semnificative este excesiv de dificil de aplicat în practică, astfel încât Comisia ar fi trebuit să considere partea 9A capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 justificată și în contextul acestui criteriu și, astfel, ar fi trebuit să concluzioneze că nu există niciun ajutor de stat.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că, în cazul în care decizia atacată este confirmată, aplicarea acesteia prin recuperarea pretinsului ajutor de stat de la reclamante va încălca principii fundamentale ale dreptului Uniunii, inclusiv libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor, subliniind că, în cazul reclamantelor, SSC în cauză sunt situate în alte state membre.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că ordinul de recuperare care rezultă din decizia atacată este nefondat și contrar principiilor fundamentale ale Uniunii.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a motivat în mod corespunzător elemente esențiale ale deciziei atacate precum concluzia potrivit căreia taxa SSC prevăzută în partea 9A capitolul 5 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 ar putea fi aplicată utilizând criteriul privind funcțiile de conducere semnificative fără dificultăți sau fără a reprezenta o sarcină disproporționată.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă și principiul bunei administrări, potrivit căruia Comisia asigură transparență și previzibilitate în procedurile sale administrative și adoptă decizii într-un interval de timp rezonabil. Nu este rezonabil să dureze peste patru ani ca Comisia să ia decizia de deschidere a procedurii de investigare în prezenta cauză și ca ea să adopte o decizie la peste șase ani de la intrarea în vigoare a măsurii contestate.

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2019 – Spirax-Sarco Engineering și Spirax-Sarco Overseas/Comisia

(Cauza T-745/19)

(2020/C 27/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Spirax-Sarco Engineering plc (Cheltenham, Regatul Unit) și Spirax-Sarco Overseas Ltd (Cheltenham) (reprezentanți: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, avocat, și K. Desai, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că nu a existat niciun ajutor de stat ilegal, anularea articolului 1 din Decizia Comisiei C(2019) 2526 final din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896, în măsura în care acesta constată că a existat un ajutor de stat ilegal, și anularea obligației Regatului Unit de a recupera pretinsul ajutor de stat ilegal primit de reclamante în acest context (articolele 2 și 3 din decizia atacată);

- cu titlu subsidiar, anularea articolelor 2 și 3 din decizia atacată, în măsura în care acestea impun Regatului Unit să recupereze pretinsul ajutor de stat, și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor efectuate de reclamante în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia interpretează greșit contextul, scopul și funcționarea normelor Regatului Unit privind societățile străine controlate (SSC), în ceea ce privește tratamentul profiturilor financiare necomerciale. Concluziile Comisiei din decizia atacată se bazează pe erori vădite cumulative. În special, Comisia a săvârșit erori vădite în interpretarea sistemului fiscal general din Regatul Unit, în interpretarea scopurilor sistemului SSC, în ceea ce privește domeniul de aplicare specific al exonerării referitoare la finanțarea grupurilor și în definirea relațiilor de creditare eligibile.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia interpretează în mod eronat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor ca fiind o scutire fiscală și, prin urmare, un avantaj. În legătură cu profiturile financiare necomerciale, exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor reprezintă o dispoziție privind impozitarea și o parte a definiției limitelor normelor privind SSC, iar nu un avantaj selectiv. Comisia nu a oferit o analiză cantitativă care să arate că aceasta reprezintă un avantaj și, în absența unor dovezi convingătoare în sensul că măsura în cauză conduce la un avantaj, decizia atacată nu poate fi menținută.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a identificat în mod eronat sistemul de referință pentru evaluarea efectelor normelor privind SSC și a identificat în mod eronat normele privind SSC ca un set de norme distinct de sistemul general privind impozitarea societăților aplicabil în Regatul Unit. Comisia nu a înțeles în mod corect obiectivul normelor privind SSC și nu a luat în considerare marja de apreciere a Regatului Unit.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori vădite în analiza sa privind ajutorul de stat și a aplicat criteriul eronat atunci când a examinat problema comparabilității. Comisia nu a recunoscut nivelul diferit de risc pentru baza de impozitare din Regatul Unit aferent împrumuturilor acordate unei entități din grup care este impozabilă în Regatul Unit și împrumuturilor acordate unei entități din grup care nu este impozabilă în Regatul Unit și a concluzionat în mod irațional că împrumuturile intragrup sunt comparabile cu împrumuturile acordate terților.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, chiar presupunând că măsurile SSC în cauză constituiau, la prima vedere, ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, decizia atacată a concluzionat în mod eronat că nu exista o justificare aplicabilă pentru a susține compatibilitatea măsurilor în cauză cu normele Uniunii privind ajutoarele de stat. În plus, decizia atacată este irațională și inconsecventă prin faptul că Comisia a acceptat în mod corect că partea 9A capitolul 9 din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] se justifică în cazurile în care singurul motiv pentru aplicarea unei taxe SSC în temeiul ipotezei contrafactuale prevăzute în partea 9A capitolul 5 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 ar fi criteriul referitor la „capitalul care are legătură cu Regatul Unit”, pentru motivul că acest criteriu poate fi excesiv de dificil de utilizat în practică, dar totodată, fără furnizarea unei justificări adecvate, Comisia susține că partea 9A capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 nu se justifică niciodată în cazurile în care criteriul privind funcțiile de conducere semnificative ar determina aplicarea unei taxe SSC în temeiul părții 9A capitolul 5 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010. În realitate, criteriul privind funcțiile de conducere semnificative este excesiv de dificil de aplicat în practică, astfel încât Comisia ar fi trebuit să considere partea 9A capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 justificată și în contextul acestui criteriu și, astfel, ar fi trebuit să concluzioneze că nu există niciun ajutor de stat.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că, în cazul în care decizia atacată este confirmată, aplicarea acesteia prin recuperarea pretinsului ajutor de stat de la reclamante va încălca principii fundamentale ale dreptului Uniunii, inclusiv libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor, subliniind că, în cazul reclamantelor, SSC în cauză sunt situate în alte state membre.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că ordinul de recuperare care rezultă din decizia atacată este nefondat și contrar principiilor fundamentale ale Uniunii.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a motivat în mod corespunzător elemente esențiale ale deciziei atacate precum concluzia potrivit căreia taxa SSC prevăzută în partea 9A capitolul 5 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 ar putea fi aplicată utilizând criteriul privind funcțiile de conducere semnificative fără dificultăți sau fără a reprezenta o sarcină disproporționată.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă și principiul bunei administrări, potrivit căruia Comisia asigură transparență și previzibilitate în procedurile sale administrative și adoptă decizii într-un interval de timp rezonabil. Nu este rezonabil să dureze peste patru ca Comisia să ia decizia de deschidere a procedurii de investigare în prezenta cauză și ca ea să adopte o decizie la peste șase ani de la intrarea în vigoare a măsurii contestate.

A acțiune introdusă la 31 octombrie 2019 – DS Smith și DS Smith International/Comisia

(Cauza T-747/19)

(2020/C 27/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: DS Smith plc (Londra, Regatul Unit) și DS Smith International Ltd (Londra) (reprezentanți: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, avocat, și K. Desai, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că nu a existat niciun ajutor de stat ilegal, anularea articolului 1 din Decizia Comisiei C(2019) 2526 final din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC, în măsura în care acesta constată că a existat ajutor de stat ilegal, și anularea obligației Regatului Unit de a recupera pretinsul ajutor de stat ilegal primit de reclamante în acest context (articolele 2 și 3 din decizia atacată);
- cu titlu subsidiar, anularea articolelor 2 și 3 din decizia atacată, în măsura în care acestea impun Regatului Unit să recupereze de la reclamante pretinsul ajutor de stat, și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor efectuate de reclamante în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia interpretează greșit contextul, scopul și funcționarea normelor Regatului Unit privind societățile străine controlate (SSC), în ceea ce privește tratamentul profiturilor financiare necomerciale. Concluziile Comisiei din decizia atacată se bazează pe erori vădite cumulative. În special, Comisia a săvârșit erori vădite în interpretarea sistemului fiscal general din Regatul Unit, în interpretarea scopurilor sistemului SSC, în ceea ce privește domeniul de aplicare specific al exonerării referitoare la finanțarea grupurilor și în definirea relațiilor de creditare eligibile.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia interpretează în mod eronat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor ca fiind o scutire fiscală și, prin urmare, un avantaj. În legătură cu profiturile financiare necomerciale, exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor reprezintă o dispoziție privind impozitarea și o parte a definiției limitelor normelor privind SSC, iar nu un avantaj selectiv. Comisia nu a oferit o analiză cantitativă care să arate că aceasta reprezintă un avantaj și, în absența unor dovezi convingătoare în sensul că măsura în cauză conduce la un avantaj, decizia atacată nu poate fi menținută.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a identificat în mod eronat sistemul de referință pentru evaluarea efectelor normelor privind SSC și a identificat în mod eronat normele privind SSC ca un set de norme distinct de sistemul general privind impozitarea societăților aplicabil în Regatul Unit. Comisia nu a înțeles în mod corect obiectivul normelor privind SSC și nu a luat în considerare marja de apreciere a Regatului Unit.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori vădite în analiza sa privind ajutorul de stat și a aplicat criteriul eronat atunci când a examinat problema comparabilității. Comisia nu a recunoscut nivelul diferit de risc pentru baza de impozitare din Regatul Unit aferent împrumuturilor acordate unei entități din grup care este impozabilă în Regatul Unit și împrumuturilor acordate unei entități din grup care nu este impozabilă în Regatul Unit și a concluzionat în mod irațional că împrumuturile intragrup sunt comparabile împrumuturile acordate terților.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, chiar presupunând că măsurile SSC în cauză constituiau, la prima vedere, ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, decizia atacată a concluzionat în mod eronat că nu exista o justificare aplicabilă pentru a susține compatibilitatea măsurilor în cauză cu normele Uniunii privind ajutoarele de stat. În plus, decizia atacată este irațională și inconsecventă prin faptul că Comisia a acceptat în mod corect că partea 9A capitolul 9 din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] se justifică în cazurile în care singurul motiv pentru aplicarea unei taxe SSC în temeiul ipotezei contrafactuale prevăzute în respectiva parte 9A capitolul 5 ar fi criteriul referitor la „capitalul care are legătură cu Regatul Unit”, pentru motivul că acest criteriu poate fi excesiv de dificil de utilizat în practică, dar totodată, fără furnizarea unei justificări adecvate, Comisia susține că respectivul capitol 9 nu se justifică niciodată în cazurile în care criteriul privind funcțiile de conducere semnificative ar determina aplicarea unei taxe SSC în temeiul capitolului 5 menționat. În realitate, criteriul privind funcțiile de conducere semnificative este excesiv de dificil de aplicat în practică, astfel încât Comisia ar fi trebuit să considere respectivul capitol 9 justificat și în contextul acestui criteriu și, astfel, ar fi trebuit să concluzioneze că nu există niciun ajutor de stat.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că, în cazul în care decizia atacată este confirmată, aplicarea acesteia prin recuperarea pretinsului ajutor de stat de la reclamante ar încălca principii fundamentale ale dreptului Uniunii, inclusiv libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor, subliniind că, în cazul reclamantelor, SSC în cauză sunt situate în alte state membre.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că ordinul de recuperare care rezultă din decizia atacată este nefondat și contrar principiilor fundamentale ale Uniunii.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a motivat în mod corespunzător elemente esențiale ale deciziei atacate precum concluzia potrivit căreia taxa SSC prevăzută în capitolul 5 menționat ar putea fi aplicată utilizând criteriul privind funcțiile de conducere semnificative fără dificultăți sau fără a reprezenta o sarcină disproporționată.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă și principiul bunei administrări, potrivit căruia Comisia asigură transparență și previzibilitate în procedurile sale administrative și adoptă decizii într-un interval de timp rezonabil. Nu este rezonabil să dureze peste patru ani ca Comisia să ia decizia de deschidere a procedurii de investigare în prezenta cauză și ca ea să adopte o decizie la peste șase ani de la intrarea în vigoare a măsurii contestate.

Acțiune introdusă la 1 noiembrie 2019 – The Vitec Group/Comisia**(Cauza T-748/19)**

(2020/C 27/52)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: The Vitec Group plc (Richmond, Regatul Unit) și HIG Finance Ltd (Londra) (reprezentanți: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, avocat, și K. Desai, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că nu a existat niciun ajutor de stat ilegal, anularea articolului 1 din Decizia Comisiei C(2019) 2526 final din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC, în măsura în care acesta constată că a existat un ajutor de stat ilegal, și anularea obligației Regatului Unit de a recupera pretinsul ajutor de stat ilegal primit de reclamantă în acest context (articolele 2 și 3 din decizia atacată);
- cu titlu subsidiar, anularea articolelor 2 și 3 din decizia atacată, în măsura în care acestea impun Regatului Unit să recupereze de la reclamantă pretinsul ajutor de stat, și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia interpretează greșit contextul, scopul și funcționarea normelor Regatului Unit privind societățile străine controlate (SSC), în ceea ce privește tratamentul profiturilor financiare necomerciale. Concluziile Comisiei din decizia atacată se bazează pe erori vădite cumulative. În special, Comisia a săvârșit erori vădite în interpretarea sistemului fiscal general din Regatul Unit, în interpretarea scopurilor sistemului SSC, în ceea ce privește domeniul de aplicare specific al exonerării referitoare la finanțarea grupurilor și în definirea relațiilor de creditare eligibile.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia interpretează în mod eronat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor ca fiind o scutire fiscală și, prin urmare, un avantaj. În legătură cu profiturile financiare necomerciale, exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor reprezintă o dispoziție privind impozitarea și o parte a definiției limitelor normelor privind SSC, iar nu un avantaj selectiv. Comisia nu a oferit o analiză cantitativă care să arate că aceasta reprezintă un avantaj și, în absența unor dovezi convingătoare în sensul că măsura în cauză conduce la un avantaj, decizia atacată nu poate fi menținută.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a identificat în mod eronat sistemul de referință pentru evaluarea efectelor normelor privind SSC și a identificat în mod eronat normele privind SSC ca un set de norme distinct de sistemul general privind impozitarea societăților aplicabil în Regatul Unit. Comisia nu a înțeles în mod corect obiectivul normelor privind SSC și nu a luat în considerare marja de apreciere a Regatului Unit.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori vădite în analiza sa privind ajutorul de stat și a aplicat criteriile eronate atunci când a examinat problema comparabilității. Comisia nu a recunoscut nivelul diferit de risc pentru baza de impozitare din Regatul Unit aferent împrumuturilor acordate unei entități din grup care este impozabilă în Regatul Unit și împrumuturilor acordate unei entități din grup care nu este impozabilă în Regatul Unit și a concluzionat în mod irațional că împrumuturile intragrup sunt comparabile cu împrumuturile acordate terților.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, chiar presupunând că măsurile SSC în cauză constituiau, la prima vedere, ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, decizia atacată a concluzionat în mod eronat că nu exista o justificare aplicabilă pentru a susține compatibilitatea măsurilor în cauză cu normele Uniunii privind ajutoarele de stat. În plus, decizia atacată este irațională și inconsecventă prin faptul că Comisia a acceptat în mod corect că partea 9A capitolul 9 din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] se justifică în cazurile în care singurul motiv pentru aplicarea unei taxe SSC în temeiul ipotezei contrafactuale prevăzute în capitolul 5 ar fi criteriul referitor la „capitalul care are legătură cu Regatul Unit”, pentru motivul că acest criteriu poate fi excesiv de dificil de utilizat în practică, dar totodată, fără furnizarea unei justificări adecvate, Comisia susține că respectivul capitol 9 nu se justifică niciodată în cazurile în care criteriul privind funcțiile de conducere semnificative ar determina aplicarea unei taxe SSC în temeiul capitolului 5 menționat. În realitate, criteriul privind funcțiile de conducere semnificative este excesiv de dificil de aplicat în practică, astfel încât Comisia ar fi trebuit să considere respectivul capitol 9 justificat și în contextul acestui criteriu și, astfel, ar fi trebuit să concluzioneze că nu există niciun ajutor de stat.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că, în cazul în care decizia atacată este confirmată, aplicarea acesteia prin recuperarea pretinsului ajutor de stat de la reclamantă va încălca principii fundamentale ale dreptului Uniunii, inclusiv libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor, subliniind că, în cazul reclamantei, SSC în cauză sunt situate în alte state membre.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că ordinul de recuperare care rezultă din decizia atacată este nefondat și contrar principiilor fundamentale ale Uniunii.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a motivat în mod corespunzător elemente esențiale ale deciziei atacate, precum concluzia potrivit căreia taxa SSC prevăzută în capitolul 5 menționat ar putea fi aplicată utilizând criteriul privind funcțiile de conducere semnificative fără dificultăți sau fără a reprezenta o sarcină disproporționată.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă și principiul bunei administrări, potrivit căruia Comisia asigură transparență și previzibilitate în procedurile sale administrative și adoptă decizii într-un interval de timp rezonabil. Nu este rezonabil să dureze peste patru ca Comisia să ia decizia de deschidere a procedurii de investigare în prezenta cauză și ca ea să adopte o decizie la peste șase ani de la intrarea în vigoare a măsurii contestate.

Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2019 – Reckitt Benckiser Investments și alții/Comisia

(Cauza T-751/19)

(2020/C 27/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Reckitt Benckiser Investments Ltd (Slough, Regatul Unit) și alte 5 reclamante (reprezentanți: C. Quigley, barrister, P. Halford și A. Langley, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 2 din decizia atacată, în măsura în care acesta se aplică reclamantelor;

- cu titlu mai subsidiar, anularea articolului 2 din decizia atacată în ceea ce privește orice ajutor acordat în temeiul exonerării referitoare la finanțarea grupurilor în perioada anterioară datei de 24 noiembrie 2017, în măsura în care acesta se aplică reclamantelor;
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor efectuate de reclamante în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nelegalitatea articolului 1 din decizia atacată pentru motivele următoare:

- a. Comisia a săvârșit erori de drept și prezintă erori vădite de apreciere în stabilirea faptului că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor constituie un avantaj (economic) în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, în special prin:
 - i. neluarea în considerare a următoarelor aspecte: contextul istoric al introducerii normelor privind SSC în sistemul de impozitare a întreprinderilor din Regatul Unit, limitările impuse Regatului Unit prin aplicarea dreptului Uniunii, în special a libertății de stabilire, teritorialitatea și alte motive de politică pentru structura normelor SSC introduse în Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] începând cu 1 ianuarie 2013 și sfera suveranității fiscale a statelor membre, inclusiv Regatul Unit, la elaborarea normelor privind SSC;
 - ii. afirmația potrivit căreia caracterul opțional al unei cereri prevăzute în partea 9A capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 constituie un tratament favorabil care conferă un avantaj.
- b. Comisia a săvârșit erori de drept și prezintă erori vădite de apreciere în constatarea faptului că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor constituie un avantaj selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, în special prin:
 - i. în ceea ce privește cadrul de referință relevant:
 - 1. identificarea eronată a cadrului de referință ca fiind compus exclusiv din normele privind SSC și/sau exclusiv partea 9A capitolul 5 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010;
 - 2. aprecierea eronată a obiectivului sistemului de referință ca fiind exclusiv impozitarea profiturilor obținute din activități și active din Regatul Unit care au fost deturnate în mod artificial din Regatul Unit, fără a ține seama dacă tranzacțiile vizate relevante dau naștere într-adevăr riscului de erodare a bazei de impozitare din Regatul Unit;
 - ii. în ceea ce privește determinarea unei derogări de la cadrul de referință:
 - 1. aprecierea eronată a relevanței și a importanței funcțiilor de conducere semnificative;
 - 2. aprecierea eronată a comparabilității „relațiilor de creditare eligibile” cu împrumuturi (i) acordate părților afiliate rezidente din Regatul Unit și (ii) acordate terților;
 - 3. faptul că Comisia s-a întemeiat în mod nelegal pe Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾;
 - 4. evaluarea eronată a riscurilor comparabile referitoare la încălcarea libertății de stabilire pentru categoriile de SSC scutite și nescutite de la obligațiile de plată;
 - iii. în ceea ce privește justificarea pentru presupusa derogare:
 - 1. decizia eronată potrivit căreia justificarea referitoare la necesitatea ca sistemul să fie gestionabil și administrabil nu se extindea asupra funcțiilor de conducere semnificative;
 - 2. decizia eronată potrivit căreia exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor nu era justificată prin trimiterea la respectarea libertății de stabilire.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea articolului 2 din decizia atacată pentru motivul încălcării încrederii legitime și al încălcării principiilor securității juridice și proporționalității.
3. Al treilea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe faptul că recuperarea nu ar trebui dispusă în ceea ce privește orice ajutoare acordate prin intermediul exonerării referitoare la finanțarea grupurilor înainte de 24 noiembrie 2017, atunci când Comisia a publicat decizia de deschidere a procedurii.

(¹) – Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1).

Acțiune introdusă la 5 noiembrie 2019 – Inchcape/Comisia

(Cauza T-752/19)

(2020/C 27/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Inchcape plc (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: M. Anderson, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în tot a Deciziei (UE) 2019/1352 a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC (JO 2019, L 216, p. 1), în măsura în care o privește pe reclamantă;
- cu titlu subsidiar, dispunerea luării în orice caz în considerare, la stabilirea cuantumului ajutorului care trebuie recuperat, a pierderilor, scutirilor și exonerărilor de care putea beneficia reclamanta la momentul solicitării exonerării referitoare la finanțarea grupurilor sau de care ar fi putut beneficia reclamanta în acel moment dacă nu ar fi solicitat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor, chiar dacă accesul la aceste pierderi, scutiri sau exonerări este în prezent prescris în temeiul legislației Regatului Unit și indiferent dacă acestea sunt automate sau nu;
- în orice caz, obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că pârâta nu a stabilit că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor constituie un avantaj. Reclamanta susține că pârâta nu a reușit să demonstreze că există un avantaj în fiecare caz în care a fost solicitată exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că nu a existat nicio intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat. Comisia nu a reușit să demonstreze că solicitarea exonerării referitoare la finanțarea grupurilor a condus cu certitudine la o reducere a obligațiilor fiscale în materie de impozitare a profiturilor întreprinderilor din Regatul Unit.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor nu favorizează anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri. Reclamanta susține că pârâta a săvârșit o eroare (i) prin definirea prea strictă a sistemului de referință ca fiind reprezentat de normele din partea 9A a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010], iar nu de sistemul mai general de impozitare a întreprinderilor din Regatul Unit, (ii) prin neînțelegerea faptului că partea 9A capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 nu reprezintă o derogare de la capitolul 5 al acesteia și (iii) prin nrecunoașterea faptului că, chiar dacă respectivul capitol 9 ar reprezenta o derogare de la acest capitol 5, aceasta ar fi justificată de natura sau de economia generală a respectivei părți 9A.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre. Se susține că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a concluzionat că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor poate influența alegerile grupurilor multinaționale cu privire la amplasarea funcțiilor financiare ale grupului și a sediului holdingului în cadrul Uniunii.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor nu denaturează sau nu amenință să denatureze concurența. Se susține că Comisia nu a reușit să demonstreze că solicitarea exonerării referitoare la finanțarea grupurilor a condus cu certitudine la o reducere a obligațiilor fiscale în materie de impozitare a profiturilor întreprinderilor din Regatul Unit.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că recuperarea pretinsului ajutor ar fi contrară principiilor generale ale dreptului Uniunii. Reclamanta susține că criteriul privind funcțiile de conducere semnificative din partea 9A capitolul 5 articolul 371EB din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 este lipsit de securitate juridică, Regatul Unit dispunea de o marjă de apreciere pentru a trata această lipsă de securitate, iar pârâta și-a încălcat obligația de a efectua o analiză completă a tuturor factorilor relevanți. Prin dispunerea recuperării ajutorului, Comisia a încălcat articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului ⁽¹⁾, care interzice recuperarea ajutorului atunci când recuperarea ar contraveni unui principiu general de drept al Uniunii.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că avantajul selectiv ar fi eliminat și nu ar fi necesară nicio recuperare dacă Regatul Unit ar extinde retroactiv exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor la împrumuturile în amonte și împrumuturile acordate terților. Reclamanta susține că pârâta a ignorat faptul că luarea unei asemenea măsuri ar elimina orice avantaj selectiv (presupunând pentru moment că există un asemenea avantaj) și că în acest caz nu ar exista un ajutor de stat ilegal de recuperat în temeiul dreptului Uniunii.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că, la stabilirea cuantumului ajutorului de recuperat, pierderile, scutirile și exonerările de care putea beneficia reclamanta (pe bază de solicitare, de opțiune sau în mod automat) în momentul în care a solicitat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor sau de care ar fi putut beneficia în acel moment dacă nu ar fi solicitat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor, ar trebui luate în considerare chiar dacă accesul la aceste pierderi, scutiri sau exonerări este în prezent prescris în temeiul legislației Regatului Unit. Reclamanta susține că aceasta este interpretarea corectă a considerentului (203) al deciziei atacate, dar, în măsura în care nu aceasta este situația, decizia este incorectă deoarece neluarea în considerare a acestor pierderi, scutiri sau exonerări ar conduce la supraevaluarea cuantumului ajutorului, ceea ce ar introduce o denaturare pe piața internă.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu și-a fundamentat motivarea referitoare la exonerarea privind resursele eligibile și la exonerarea privind dobânda echivalentă și nu a efectuat o analiză completă a tuturor factorilor relevanți. Reclamanta susține că pârâta a omis să distingă între trei exonerări diferite prevăzute în partea 9A capitolul 9 din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010, care funcționează independent, și nu a înțeles că exonerarea privind resursele eligibile și exonerarea privind dobânda echivalentă nu sunt substituenți pentru criteriul privind funcțiile de conducere semnificative și că existența exonerării privind dobânda echivalentă în capitolul 9 demonstrează că pârâta a săvârșit o eroare prin definirea prea strictă a sistemului de referință ca fiind reprezentat de normele din respectiva parte 9A, iar nu de sistemul mai general de impozitare a întreprinderilor din Regatul Unit.

⁽¹⁾ – Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2019 – Stagecoach Group/Comisia**(Cauza T-754/19)**

(2020/C 27/55)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Stagecoach Group plc (Perth, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Lesar, Solicitor, și K. Beal, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) 2019/1352 a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC (JO 2019, L 216, p. 1);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a aplicat în mod eronat articolul 107 alineatul (1) TFUE și/sau a săvârșit o eroare vădită de apreciere la alegerea cadrului de referință pentru analiza regimului fiscal. Reclamantul susține că pârâta ar fi trebuit să considere cadrul de referință ca fiind reprezentat de regimul de impozitare a întreprinderilor din Regatul Unit, iar nu doar de regimul societăților străine controlate (SSC).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin adoptarea unei abordări defectuoase pentru analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate, Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile părții 9A capitolul 9 din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] ca fiind o formă de derogare de la obligația fiscală generală prevăzută în capitolul 5 al acesteia.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept în aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat în considerentele (127)-(151) ale deciziei contestate că era îndeplinit criteriul selectivității, în sensul că întreprinderi aflate în situații comparabile din punct de vedere factual și juridic au fost tratate în mod diferit.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că exonerarea de 75 % prevăzută în cadrul secțiunii 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] este justificată de caracterul și economia generală ale regimului fiscal.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că impunerea unei sarcini fiscale asupra acelor SSC care se îndeplinesc condițiile pentru exonerările stabilite în capitolul 9, ca o categorie, ar încălca libertatea de stabilire a reclamantului consacrată la articolul 49 TFUE.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe existența unei erori vădite de apreciere în ceea ce privește exonerarea de 75 % și aspectul referitor la rata fixă.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii privind nediscriminarea sau egalitatea.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a aplicat prin analogie sau a invocat în mod nejustificat termenii Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului (⁽¹⁾), care nu era aplicabilă *ratione temporis*.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept în aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, atunci când a constatat în considerentul (176) al deciziei atacate că exista o categorie de beneficiari (în care era inclus și reclamantul) care au obținut un ajutor ce trebuia recuperat în temeiul articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată.

(¹) – Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1).

Acțiune introdusă la 6 noiembrie 2019 – BBA International Investments/Comisia

(Cauza T-755/19)

(2020/C 27/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BBA International Investments Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: N. Niejahr, B. Hoorelbeke, avocați, și A. Stratakis și P. O'Gara, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) 2019/1352 a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC (JO 2019, L 216, p. 1), în măsura în care stabilește că presupusa măsură de ajutor constituie ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE și dispune recuperarea acestuia cu dobânzi, inclusiv din partea reclamantei;
- cu titlu subsidiar, anularea articolelor 2, 3 și 4 din decizia atacată, în măsura în care aceasta dispune recuperarea ajutorului incompatibil, cu dobânzi, inclusiv din partea reclamantei;
- obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în legătură cu prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE atunci când a stabilit că presupusa măsură de ajutor conferă un avantaj selectiv:
 - a) întreprinderilor care utilizează exonerarea de 75 % pentru relațiile de creditare eligibile cu risc scăzut, întrucât Comisia:
 - a identificat în mod eronat regimul Regatului Unit privind SSC drept regimul de referință;

— a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că exonerarea de 75 % constituie o derogare de la regimul fiscal de referință, pe motiv că:

- i) constatarea unei derogări se întemeiază în mod eronat pe tehnica de reglementare;
- ii) criteriul funcțiilor de conducere semnificative nu reprezintă criteriul principal pentru regimul Regatului Unit privind SSC;
- iii) relațiile de creditare eligibile și neeligibile nu se află în aceeași situație juridică și factuală și, în orice caz, Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a aplicat prin analogie sau a invocat în mod nejustificat termenii Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului (¹).

— a săvârșit o eroare de fapt și de drept atunci când a concluzionat că exonerarea de 75 % nu este justificată de natura și de economia generală a sistemului fiscal în același mod ca exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care se aplică profiturilor financiare necomerciale ce intră în domeniul de aplicare al secțiunii 371EC din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010].

- b) întreprinderilor care utilizează exonerările în temeiul normei privind dobânda echivalentă și al celei privind resursele eligibile, întrucât:

— a identificat în mod eronat normele din Regatul Unit privind SSC drept regimul de referință;

— a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că exonerările în temeiul normei privind dobânda echivalentă și al celei privind resursele eligibile constituie o derogare de la regimul fiscal de referință, pe motiv că:

- i) constatarea unei derogări se întemeiază în mod eronat pe tehnica de reglementare și criteriul funcțiilor de conducere semnificative nu reprezintă un criteriu esențial pentru normele din Regatul Unit privind SSC;
- ii) contribuabilii care îndeplinesc condițiile pentru exonerarea în temeiul normei privind dobânda echivalentă și al celei privind resursele eligibile nu se află în aceeași situație juridică și factuală ca aceia care nu îndeplinesc aceste condiții.

— a săvârșit o eroare de fapt și de drept atunci când a concluzionat că exonerările în temeiul normei privind dobânda echivalentă și al celei privind resursele eligibile nu sunt justificate de natura și de economia generală a regimului fiscal.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE întrucât nu a reușit să demonstreze că presupusa măsură de ajutor era de natură să afecteze schimburile dintre statele membre și amenința să denatureze concurența.
3. Al treilea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe faptul că Comisia a încălcat articolul 49 TFUE atunci când a calificat presupusa măsură de ajutor drept ajutor de stat incompatibil care nu încalcă libertatea de stabilire garantată la articolul 49 TFUE.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat principiul fundamental al egalității de tratament/nediscriminării atunci când:

— a tratat profiturile financiare necomerciale derivate din împrumuturi eligibile în același mod ca profiturile financiare necomerciale derivate din împrumuturi neeligibile și

— a tratat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în mod diferit, după cum profiturile financiare necomerciale intră în domeniul de aplicare al secțiunii 371EB sau al secțiunii 371EC din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010].

5. Al cincilea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe faptul că, deși presupusa măsură de ajutor intră în domeniul de aplicare al articolului 107 alineatul (1) TFUE, Comisia a încălcat articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului⁽²⁾ atunci când a dispus recuperarea sumelor corespunzătoare pretinsului ajutor incompatibil de la beneficiarii presupusei măsuri de ajutor, întrucât o asemenea recuperare încalcă principiile generale ale dreptului Uniunii, și anume principiul încrederii legitime și principiul securității juridice.

⁽¹⁾ – Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1).

⁽²⁾ – Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2019 – WPP Jubilee și alții/Comisia

(Cauza T-756/19)

(2020/C 27/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: WPP Jubilee Ltd (Londra, Regatul Unit) și alte 11 reclamante (reprezentanți: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, avocat, și K. Desai, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că nu a existat niciun ajutor de stat ilegal, anularea articolului 1 din Decizia Comisiei C(2019) 2526 final din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC, în măsura în care acesta constată că a existat un ajutor de stat ilegal, și anularea obligației Regatului Unit de a recupera pretinsul ajutor de stat ilegal primit de reclamante în acest context (articolele 2 și 3 din decizia atacată);
- cu titlu subsidiar, anularea articolelor 2 și 3 din decizia atacată, în măsura în care acestea impun Regatului Unit să recupereze de la reclamante pretinsul ajutor de stat, și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor efectuate de reclamante în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este afectată de erori vădite de apreciere a faptelor și normelor relevante. În special, se susține că Comisia interpretează greșit modul în care funcționează normele Regatului Unit privind societățile străine controlate (SSC) în ceea ce privește tratamentul profiturilor financiare necomerciale. În plus, se susține că decizia atacată a interpretat în mod eronat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor drept o scutire fiscală. Acest lucru este evident în special dat fiind că unele dintre împrumuturile care fac obiectul prezentei acțiuni au fost finanțate din resurse eligibile.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a considerat în mod eronat că normele privind SSC constituie o măsură de ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE și, prin urmare, că normele au conferit un avantaj selectiv anumitor operatori. Mai precis, se susține că Comisia a stabilit în mod eronat sistemul de referință pentru evaluarea efectelor normelor privind SSC și a identificat în mod eronat două situații diferite ca fiind comparabile cu situația în care se aplică exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor. Ca urmare a uneia sau a ambelor erori, Comisia a afirmat în mod eronat că aceste norme au conferit un avantaj selectiv anumitor operatori de pe piață. În plus, reclamantele susțin că Comisia a identificat în mod eronat normele privind SSC ca un set de norme distinct de sistemul general privind impozitarea societăților aplicabil în Regatul Unit, ignorând totodată alte caracteristici ale sistemului privind impozitarea societăților aplicabil în Regatul Unit destinate să funcționeze împreună cu normele privind SSC. Prin urmare, analiza Comisiei cu privire la comparabilitate și selectivitate este afectată de erori vădite de apreciere a faptelor relevante și de erori de drept.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, chiar presupunând că măsurile SSC în cauză constituiau, la prima vedere, ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, decizia atacată a concluzionat în mod eronat că nu exista o justificare aplicabilă pentru a susține compatibilitatea măsurilor în cauză cu normele Uniunii privind ajutoarele de stat. În plus, decizia atacată este irațională și inconsecventă prin faptul că Comisia a acceptat în mod corect că partea 9A capitolul 9 din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] se justifică în cazurile în care singurul motiv pentru aplicarea unei taxe SSC este criteriul referitor la „capitalul care are legătură cu Regatul Unit”, pe baza faptului că acest criteriu poate fi excesiv de dificil de utilizat în practică, dar totodată, fără furnizarea unei justificări adecvate, Comisia susține că respectivul capitol 9 nu se justifică niciodată în cazurile în care criteriul privind funcțiile de conducere semnificative determină aplicarea unei taxe SSC. În realitate, chiar pe baza faptelor reclamantelor, situația este clară, criteriul privind funcțiile de conducere semnificative este în general excesiv de dificil de aplicat în practică, astfel încât Comisia ar fi trebuit să considere respectivul capitol 9 justificat și în contextul acestui criteriu și, astfel, ar fi trebuit să concluzioneze că nu există niciun ajutor de stat.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, în cazul în care decizia atacată este confirmată, aplicarea acesteia prin recuperarea pretinsului ajutor de stat de la reclamante ar încălca principiile fundamentale ale dreptului Uniunii, inclusiv libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor, subliniind că, în cazul reclamantelor, SSC în cauză sunt situate în alte state membre.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că ordinul de recuperare care rezultă din decizia atacată este nefondat și contrar principiilor fundamentale ale Uniunii.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a motivat în mod corespunzător elemente esențiale ale deciziei atacate. Se susține că Comisia nu a luat în considerare în mod semnificativ exonerarea privind resursele eligibile și nu a analizat motivele sau justificările acesteia. Printre alte exemple se numără concluzia potrivit căreia taxa SSC prevăzută la capitolul 5 menționat ar putea fi aplicată utilizând criteriul privind funcțiile de conducere semnificative fără dificultăți sau fără a reprezenta o sarcină disproporționată.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încălcă și principiul bunei administrări, potrivit căruia Comisia asigură transparență și previzibilitate în procedurile sale administrative și adoptă decizii într-un interval de timp rezonabil. Nu este rezonabil să dureze peste patru ca Comisia să ia decizia de deschidere a procedurii de investigare în prezenta cauză și ca ea să adopte o decizie la peste șase ani de la intrarea în vigoare a măsurii contestate.

Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2019 – W.S. Atkins International/Comisia**(Cauza T-758/19)**

(2020/C 27/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: W.S. Atkins International Ltd (Epsom, Regatul Unit) (reprezentanți: M. Whitehouse și P. Halford, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) 2019/1352 a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC (JO 2019, L 216, p. 1);
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 2 din decizia atacată, în măsura în care încalcă libertatea de stabilire a reclamantei consacrată la articolul 49 TFUE și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă unsprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a efectuat o eroare de drept și/sau o eroare vădită de apreciere atunci când a stabilit că schema privind exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor („măsura contestată”) a creat un avantaj economic în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a efectuat o eroare de drept și/sau o eroare vădită de apreciere în identificarea sistemului de referință în cadrul analizei „selectivității”.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a efectuat erori de drept și erori vădite de apreciere atunci când a identificat în mod eronat sau incomplet obiectivele relevante ale sistemului de referință și prin faptul că nu le-a înțeles în mod corect.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori de drept și/sau erori vădite de apreciere atunci când a considerat că măsura contestată presupunea o derogare de la sistemul de referință ales.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori de drept și/sau erori vădite de apreciere atunci când a calificat în mod eronat măsura contestată drept măsură selectivă prima facie, considerând în mod incorect că aceasta presupunea un tratament diferit al întreprinderilor aflate într-o situație de fapt și de drept comparabilă.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a ținut seama de Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾ în aprecierea sa privind selectivitatea măsurii contestate, în timp ce acest instrument nu a intrat în vigoare decât la expirarea perioadei în care Comisia a stabilit că măsura contestată constituia un ajutor de stat.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată reprezintă un abuz de putere din partea Comisiei, care încalcă suveranitatea fiscală a Regatului Unit.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a efectuat erori vădite de apreciere atunci când a considerat că pretinsa derogare nu era justificată în raport cu impozitarea profiturilor financiare necomerciale rezultate din relații de creditare eligibile care intră la prima vedere în domeniul de aplicare al secțiunii 371EB („activitățile desfășurate deținute în Regatul Unit”) din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010]. În ceea ce privește exonerările privind „resursele eligibile” și „profiturile din dobânda echivalentă”, decizia Comisiei este de asemenea viciată de lipsa oricărei motivări cu privire la justificarea acestora sau la lipsa justificării lor.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 108 alineatul (2) TFUE și articolul 6 din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului ⁽²⁾, precum și obligația de bună administrare prevăzută la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale. Mai precis, aceasta nu a precizat în decizia sa de inițiere a procedurii că avea nelămuriri cu privire la justificarea „exonerării de 75 %” prevăzute în cadrul secțiunii 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] pentru a evita dificultatea practică a efectuării unei analize a funcțiilor de conducere semnificative în cadrul activității legate de împrumuturile intragrup, ceea ce ar fi constituit o oportunitate adecvată pentru părți de a comenta acest aspect; în cadrul investigației sale, aceasta nu a invitat părțile interesate să comenteze aspectul menționat, iar în decizia atacată a ales să ignore observațiile care au fost furnizate de fapt de părțile interesate în această privință. Prin urmare, decizia atacată este nulă.

10. Al zecelea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit că impozitarea profiturilor filialelor străine ale unei întreprinderi din Regatul Unit „numai în măsura în care acestea pot fi atribuite activelor și activităților naționale” nu restrânge libertatea de stabilire și că măsura contestată nu era necesară pentru asigurarea respectării libertăților prevăzute de tratat.

În susținerea cererii (formulate cu titlu subsidiar) de anulare a articolului 2 din decizia atacată, reclamanta invocă următorul motiv:

11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe faptul că, chiar dacă (ceea ce se contestă) măsura contestată presupunea o schemă de ajutor de stat, Comisia a efectuat o eroare de drept atunci când a stabilit că recuperarea ajutorului nu ar încălca principiile fundamentale de drept al Uniunii și atunci când a dispus recuperarea independent de aspectul dacă stabilirea unei societăți străine controlate și faptul că aceasta acordă împrumuturi unor întreprinderi din grup nerezidente au presupus de fapt o exercitare a libertății de stabilire. Mai precis, în speță, recuperarea ar încălca libertatea de stabilire a reclamantei prevăzută la articolul 49 TFUE. În ipoteza unei asemenea încălcări, ordinul de recuperare din cuprinsul articolului 2 din decizia atacată trebuie anulat.

(¹) Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1).

(²) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2019 – Yalwen/Comisia

(Cauza T-759/19)

(2020/C 27/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Yalwen Ltd (Birmingham, Regatul Unit) (reprezentanți: M. Whitehouse și P. Halford, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) 2019/1352 a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC (JO 2019, L 216, p. 1);
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 2 din decizia atacată, în măsura în care încălcă libertatea de stabilire a reclamantei consacrată la articolul 49 TFUE și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă unsprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a efectuat o eroare de drept și/sau o eroare vădită de apreciere atunci când a stabilit că schema privind exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor („măsura contestată”) a creat un avantaj economic în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a efectuat o eroare de drept și/sau o eroare vădită de apreciere în identificarea sistemului de referință în cadrul analizei „selectivității”.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a efectuat erori de drept și erori vădite de apreciere atunci când a identificat în mod eronat sau incomplet obiectivele relevante ale sistemului de referință și prin faptul că nu le-a înțeles în mod corect.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori de drept și/sau erori vădite de apreciere atunci când a considerat că măsura contestată presupunea o derogare de la sistemul de referință ales.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori de drept și/sau erori vădite de apreciere atunci când a calificat în mod eronat măsura contestată drept măsură selectivă *prima facie*, considerând în mod incorect că aceasta presupunea un tratament diferit al întreprinderilor aflate într-o situație de fapt și de drept comparabilă.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a ținut seama de Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾ în aprecierea sa privind selectivitatea măsurii contestate, în timp ce acest instrument nu a intrat în vigoare decât la expirarea perioadei în care Comisia a stabilit că măsura contestată constituia un ajutor de stat.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată reprezintă un abuz de putere din partea Comisiei, care încalcă suveranitatea fiscală a Regatului Unit.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a efectuat erori vădite de apreciere atunci când a considerat că pretinsa derogare nu era justificată în raport cu impozitarea profiturilor financiare necomerciale rezultate din relații de creditare eligibile care intră la prima vedere în domeniul de aplicare al secțiunii 371EB („activitățile desfășurate deținute în Regatul Unit”) din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010]. În ceea ce privește exonerările privind „resursele eligibile” și „profiturile din dobânda echivalentă”, decizia Comisiei este de asemenea viciată de lipsa oricărei motivări cu privire la justificarea acestora sau la lipsa justificării lor.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 108 alineatul (2) TFUE și articolul 6 din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului ⁽²⁾, precum și obligația de bună administrare prevăzută la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale. Mai precis, aceasta nu a precizat în decizia sa de inițiere a procedurii că avea nelămuriri cu privire la justificarea „exonerării de 75 %” prevăzute în cadrul secțiunii 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] pentru a evita dificultatea practică a efectuării unei analize a funcțiilor de conducere semnificative în cadrul activității legate de împrumuturile intragrup, ceea ce ar fi constituit o oportunitate adecvată pentru părți de a comenta acest aspect; în cadrul investigației sale, aceasta nu a invitat părțile interesate să comenteze aspectul menționat, iar în decizia atacată a ales să ignore observațiile care au fost furnizate de fapt de părțile interesate în această privință. Prin urmare, decizia atacată este nulă.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit că impozitarea profiturilor filialelor străine ale unei întreprinderi din Regatul Unit „numai în măsura în care acestea pot fi atribuite activelor și activităților naționale” nu restrânge libertatea de stabilire și că măsura contestată nu era necesară pentru asigurarea respectării libertăților prevăzute de tratat.

În susținerea cererii (formulate cu titlu subsidiar) de anulare a articolului 2 din decizia atacată, reclamanta invocă următorul motiv:

11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe faptul că, chiar dacă (ceea ce se contestă) măsura contestată presupunea o schemă de ajutor de stat, Comisia a efectuat o eroare de drept atunci când a stabilit că recuperarea ajutorului nu ar încălca principiile fundamentale de drept al Uniunii și atunci când a dispus recuperarea independent de aspectul dacă stabilirea unei societăți străine controlate și faptul că aceasta acordă împrumuturi unor întreprinderi din grup nerezidente au presupus de fapt o exercitare a libertății de stabilire. Mai precis, în speță, recuperarea ar încălca libertatea de stabilire a reclamantei prevăzută la articolul 49 TFUE. În ipoteza unei asemenea încălcări, ordinul de recuperare din cuprinsul articolului 2 din decizia atacată trebuie anulat.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2019 – Coopérative des artisans pêcheurs associés/Comisia**(Cauza T-777/19)**

(2020/C 27/60)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamante: Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA) (Le Tréport, Franța) și alte 10 reclamante (reprezentant: M. Le Berre, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea cererii introductive admisibile și fondate;
- și, în consecință:
- anularea Deciziei Comisiei C(2019)5498 final din 26 iulie 2019;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea drepturilor procedurale ale reclamantelor în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE, în măsura în care împrejurările adoptării și conținutul deciziei atacate ar arăta că Comisia se confrunta în mod obiectiv cu îndoieli care trebuiau să conducă la deschiderea procedurii oficiale de investigare.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea obligației de motivare.

Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2019 – Sped-Pro S.A./Comisia**(Cauza T-791/19)**

(2020/C 27/61)

*Limba de procedură: poloneza***Părțile**

Reclamantă: Sped-Pro S.A. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: Małgorzata Kozak, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei C(2019)6099 final a Comisiei din 12 august 2019 (cazul AT.40459) de respingere a plângerii reclamantei, în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 773/2004 ⁽¹⁾, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură.

În opinia reclamantei, Comisia a încălcat articolul 7 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽²⁾ și articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004 coroborate cu articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prin încălcarea principiului termenului rezonabil, având în vedere că decizia a fost adoptată la aproape doi ani după notificarea din 13 septembrie 2017 prin care reclamanta era informată cu privire la intenția sa de a respinge plângerea, ceea ce a avut o incidență asupra rezultatului procedurii. Comisia a încălcat de asemenea dreptul reclamantei la examinarea cauzei sale și nu a motivat în mod detaliat respingerea plângerii, ceea ce se reflectă în conținutul general al notificării din 13 septembrie 2017 prin care aceasta era informată cu privire la intenția de respingere a plângerii și în motivarea lăconică a deciziei atacate.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea tratatelor.

În opinia reclamantei, Comisia a încălcat dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, și anume articolul 2 TUE coroborat cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin faptul că a considerat că președintele Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Oficiul pentru Protecția Concurenței și a Consumatorilor, Polonia) „pare să fie un organ deosebit de adecvat pentru a examina problemele ridicate [...] în plângere” [considerentul (21) din decizia atacată] și a eludat astfel cel puțin îndoilele rezonabile referitoare la menținerea statului de drept în Polonia și, în raport cu aceasta, la independența instanțelor și a președintelui Oficiului pentru Protecția Concurenței și a Consumatorilor. Comisia a omis în special chestiunea reorganizării sistemului judiciar în Polonia și faptul că o serie de cauze în domeniul concurenței și al protecției consumatorilor sunt pendinte în fața noii Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (Camera de control extraordinar și afaceri publice) a Sąd Najwyższy (Cortea Supremă, Polonia), ale cărei modalități de desemnare sunt similare cu cele ale unei camere disciplinare.

3. Al treilea motiv, întemeiat de asemenea pe încălcarea tratatelor.

În opinia reclamantei, Comisia a încălcat articolul 102 TFUE coroborat cu articolul 17 alineatul (1) teza a doua TFUE și cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 773/2004, precum și cu articolul 7 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1/2003 prin săvârșirea unei erori vădite în aprecierea interesului Uniunii și în delimitarea pieței relevante. Comisia a considerat că piața pe care a fost săvârșită pretinsa încălcare era „limitată în esență la piața feroviară națională, deși pretinsa încălcare ar putea privi și întreprinderi înregistrate în străinătate”. Comisia nu a asigurat nici deplina eficacitate („efectul util”) al articolului 102 TFUE.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO 2004, L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2019 – DTE Systems/EUIPO - Speed-Buster (PedalBox +)**(Cauza T-801/19)**

(2020/C 27/62)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: DTE Systems GmbH (Recklinghausen, Germania) (reprezentant: U. Vietmeyer, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Speed-Buster GmbH & Co. KG (Sinzig, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „PedalBox +” - marca Uniunii Europene nr. 16 637 266

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 5 septembrie 2019 în cauza R 1934/2018-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei diviziei de anulare a pârâtului nr. 16 223 C (declarare a nulității) din 1 august 2018 și a Deciziei Camerei întâi de recurs a pârâtului din 5 septembrie 2019 în procedura căii de atac R 1934/2018-1;
- dispunerea menținerii în totalitate în registru a mărcii Uniunii Europene nr. 16 637 266, astfel cum a fost înregistrată și autentificată de pârât;
- cu titlu subsidiar, în cazul în care instanța sesizată ajunge la concluzia că sunt necesare constatări factuale suplimentare, obligarea pârâtului să se pronunțe din nou cu privire la necesitatea disponibilității termenului „PedalBox +”, fără a lua în considerare marcasele privind produsele societății SPEED-BUSTER GmbH & Co. KG., Mosaikweg 18, 53489 Sinzig, Germania, sau ale societății CPA Performance GmbH, Jurastrasse 1, 73119 Zell unter Aichelberg, Germania.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 59 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2019 – Ultrasun/EUIPO (ultrasun)**(Cauza T-805/19)**

(2020/C 27/63)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Ultrasun AG (Zürich, Elveția) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* înregistrarea mărcii figurative în culori a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „ultrasun” – cererea de înregistrare nr. 17 898 795*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 septembrie 2019 în cauza R 531/2019-4**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în cadrul procedurii din fața camerei de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene;
- încălcarea articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2019 – Govern d'Andorra/EUIPO**(Andorra)****(Cauza T-806/19)**

(2020/C 27/64)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamant:* Govern d'Andorra (reprezentant: P. González-Bueno Catalán de Ocón, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Andorra – cererea de înregistrare nr. 16 797 912

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 26 august 2019 în cauza R 737/2018-2

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul 1 literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
- insecuritate juridică în urma faptului că EUIPO s-a pronunțat în mod diferit în ceea ce privește mărci similare și necesitatea motivării deciziilor.

Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2019 – Silgan International Holdings BV/Comisia Europeană

(Cauza T-808/19)

(2020/C 27/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Silgan International Holdings BV (Amsterdam, Țările de Jos) și Silgan Closures GmbH (München, Germania) (reprezentanți: D. Seeliger, H. Wollmann, R. Grafunder, B. Meyring și E. Venot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2019) 8501 final a Comisiei din 20 noiembrie 2019 (AT.40522 – Metal Packaging [fostă Pandora]) privind obligațiile de informare și
- obligarea Comisiei să suporte cheltuielile de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă următoarele motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare

În cadrul primului motiv se afirmă că decizia atacată încalcă dreptul fundamental la apărare în măsura în care întrebările adresate se bazează în special pe documente și informații transmise anterior de reclamante în calitate de informatoare anonime către Bundeskartellamt din Germania într-o procedură pendinte în fața acestuia. Comisia ar fi obținut aceste documente și informații în cadrul unui schimb nelegal de informații cu Bundeskartellamt sau al unei examinări nelegale întemeiate pe acel schimb.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe necompetența Comisiei ca urmare a încălcării principiului subsidiarității

În cadrul celui de al doilea motiv se susține că Comisia nu ar fi avut competența să deschidă o procedură împotriva reclamantelor și să adopte decizia atacată. Având în vedere anchetele aprofundate desfășurate de Bundeskartellamt și procedura națională în urma căreia s-a pronunțat o decizie definitivă, nu este clar din ce motiv Bundeskartellamt nu ar fi fost competent să încheie respectiva procedură de anchetă sau din ce motiv Comisia ar fi fost mai bine plasată pentru a pune în executare măsura de anchetă atacată.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe un viciu de motivare

În cadrul celui de al treilea motiv se susține că decizia atacată nu ar fi fost motivată suficient în măsura în care nu ar explica deloc din ce motiv Comisia s-ar considera abilitată, în lumina principiului subsidiarității, să desfășoare anchete în privința reclamantelor.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare în sensul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

În cadrul celui de al patrulea motiv se susține că Comisia a încălcat principiul bunei administrări și articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în măsura în care decizia atacată ar fi disproporționată, ar încălca încrederea legitimă a reclamantelor și ar fi contrară principiilor imparțialității și echității.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere

În cadrul celui de al cincilea motiv se susține că cererea de informații se întemeiază pe considerații inadecvate în raport cu obiectivele lor, în măsura în care, prin intermediul procedurii de anchetă și în special prin intermediul deciziei atacate, Comisia ar eluda, în colaborare cu Bundeskartellamt, normele sancționatorii prevăzute de dreptul german pentru încălcările articolului 101 TFUE.

Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2019 – Liga Nacional de Fútbol Profesional/EUIPO (El Clasico)

(Cauza T-809/19)

(2020/C 27/66)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Liga Nacional de Fútbol Profesional (Madrid, Spania) (reprezentant: C. Casas Feu, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative El Clasico – cererea de înregistrare nr. 1 379 292

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 1 octombrie 2019 în cauza R 1966/2018-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- pronunțarea unei hotărâri de admitere la înregistrare a mărcii internaționale în Uniunea Europeană nr. 1 379 292 El Clásico (mixtă) în clasa 41 în numele Liga Nacional de Fútbol Profesional;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2019 – Nutravita/EUIPO – Pegaso (nutravita Healthy Mind, Body & Soul.)

(Cauza T-814/19)

(2020/C 27/67)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Nutravita Ltd (Maidenhead, Regatul Unit) (reprezentanți: H. Dhondt și J. Cassiman, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pegaso Srl (Negrar, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene figurative nutravita Healthy Mind, Body & Soul. în culorile verde deschis și negru - cererea de înregistrare nr. 16 255 804

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 11 septembrie 2019 în cauza R 80/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 18 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea articolului 71 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea articolului 71 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2019 – Olimp Laboratories/EUIPO - OmniVision (Hydrovision)**(Cauza T-817/19)**

(2020/C 27/68)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Olimp Laboratories sp. z o.o. (Polonia) (reprezentant: M. Kondrat, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* OmniVision GmbH (Puchheim, Germania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* reclamanta din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* înregistrarea mărcii Uniunii Europene figurative Hydrovision – cererea de înregistrare nr. 16 286 841*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 13 septembrie 2019 în cauza R 2371/2018-2**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- Anularea deciziei atacate și trimiterea cauzei la EUIPO pentru reexaminare; sau
- modificarea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea principiilor protecției încrederii legitime și securității juridice.

Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2019 – Dvectis CZ/EUIPO – Yado (Perne de susținere)**(Cauza T-818/19)**

(2020/C 27/69)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Dvectis CZ s.r.o. (Brno, Republica Cehă) (reprezentant: J. Svojanovská, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Yado s.r.o. (Handlová, Slovacia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: reclamanta

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar desenul sau modelul industrial comunitar nr. 3222 504-0001

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 10/09/2019 în cauza R 513/2018-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

În cazul în care Tribunalul nu admite cele solicitate mai sus, reclamanta solicită:

- modificarea hotărârii atacate astfel încât recursul formulat de reclamantă la 21 martie 2018 să fie admis în totalitate și ca desenul sau modelul industrial în litigiu să își păstreze validitatea;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente acestei proceduri.

Motivul invocat

- încălcarea normelor fundamentale de procedură.
-

Acțiune introdusă la 2 decembrie 2019 – Man and Machine/EUIPO - Bim Freelance (bim ready)**(Cauza T-819/19)**

(2020/C 27/70)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Man and Machine Ltd (Thame Oxfordshire, Regatul Unit) (reprezentant: R. Peto, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bim Freelance Corp. (Miami, Florida, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative bim ready - înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 359 265

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 17 septembrie 2019 în cauza R 317/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 2 decembrie 2019 – Herlyn și Beck/EUIPO - Brillux (B.home)**(Cauza T-821/19)**

(2020/C 27/71)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamanți: Sonja Herlyn (Grünwald, Germania) și Christian Beck (Grünwald) (reprezentant: H. Hofmann, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanții

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „B.home” – cerere de înregistrare nr. 16 961 336

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 24 septembrie 2019 în cauza R 373/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea sau schimbarea deciziei atacate și confirmarea deciziei din 10 decembrie 2018 Diviziei de opoziție a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) în cauza R 373/2019-5;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- stabilirea unei date pentru ședința de audiere a pledoariilor.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2019 – Asoliva și Anierac/Comisia

(Cauza T-822/19)

(2020/C 27/72)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) (Madrid, Spania) și Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) (Madrid) (reprezentant: V. Rodríguez Fuentes, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului anularea articolului 1 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1604 al Comisiei din 27 septembrie 2019 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2568/91 privind caracteristicile uleiurilor de măsline și ale uleiurilor din resturi de măsline, precum și metodele de analiză a acestora, publicat în JO L 250 din 30 septembrie 2019.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea tratatelor

- Reclamantele consideră că actul atacat, prin instituirea unei prezumții irefragabile de neconformitate a calității uleiului de măsline, din care rezultă sancțiuni, încalcă principiul prezumției de nevinovăție, prevăzut la articolul 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice
 - Reclamantele consideră că prezumția irefragabilă de neconformitate, stabilită prin actul atacat, aduce atingere securității juridice întrucât se întemeiază pe o metodă care, din cauza lipsei de exactitate, nu permite să se prevadă suficient de cert îndeplinirea normei exigibile.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității din perspectiva libertății de a desfășura o activitate comercială
 - Reclamantele consideră că prezumția irefragabilă de neconformitate stabilită prin actul atacat restrânge în mod disproporționat libertatea de a desfășura o activitate comercială, instituindu-i acesteia o limită printr-o metodă inexactă, dar din care decurg mai multe consecințe absolute, fără a ține seama de alte metode sau mijloace de probă existente.

Ordonanța Tribunalului din 25 noiembrie 2019 – Lipitalia 2000 și Assograssi/Comisia

(Cauza T-189/18) ⁽¹⁾

(2020/C 27/73)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 166, 14.5.2018.

Ordonanța Tribunalului din 26 noiembrie 2019 – Stada Arzneimittel/EUIPO (Reprezentarea a două linii roșii curbate, plasate una deasupra celeilalte)

(Cauza T-290/19) ⁽¹⁾

(2020/C 27/74)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 213, 24.6.2019.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)

ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene

L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO